

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI. Birželio-June 25 d., 1919 m. No. 6 (63)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly\$2.00
6 Months 1.00
In Foreign Countries Yearly..... 2.50
Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis

Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams\$2.00
Pusmečiui 1.00
Pavienis Numeris10
Į Užrubežį Metams 2.50

"VYTIS"

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

SEIMAS.

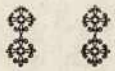
Lietuvos Vyčių organizacijos 7-sis Seimas bus rugpjūčio 12, 13 ir 14 dd. Pittsburgh, Pa. Jau laikas kuopoms rinkti delegatus, daryti nutarimus bei sumanymus ir tokius Seiman įnešti.

Pagal konstitucijos, kuopos gali siūsti vieną atstovą nuo kiekvienos dešimties narių; mažos kuopelės gali siūsti susidėjusios.

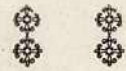
Lai šis L. Vyčių Seimas buna prakilnus dvasia, turinčias rimtais nutarimais, naudingas organizacijai, visuomenei ir mūsų Tėvynei Lietuvai.

A. J. Aleksis,

L. Vyčių Centro pirmininkas.

Lietuvos Vyčių 7-sis Seimas.

Šiame numeryje organizacijos pirmininkas paskelbė Seimą. Jis bus rugpiučio 12, 13 ir 14 dienomis, Pittsburgh'e.

Kuopoms laikas ruoštis: rinkti atstovus, iškelti sumanymus ir tais sumanymais bei inėšimais apšarvuoti Seiman siunčiamus atstovus.

Ligi Seimo yra tarpas laiko. Kai kuriuos sumanymus galima iškelti ir pagvildinti spaudoje—organe, kad išanksto visi apie juos pamąstytų ir susidarytų platesnę nuomonę. Pasitaiko, kad Seime iškelti ir rimti sumanymai dažnai lieka užmestais delto, kad nespėjama į juos įsigilinti, jų tinkamai išaiškinti; bet pasitaiko, kad greitomis užgiriama ir beverčiai dalykai, kuriems įvykdinti renkami žmonės ir jie apdedami bergždžiu rupesčiu ir darbu.

Todel keliamus ir Seimui ruošiamus sumanymus, gerai ir plačiai apgalvokime išanksto, kad paskui netrukdytų Seimo laiko ir nepadarius bergždžio darbo ir rupesnio tų sumanymų įvykdinimui išrinktiems žmonėms.

Seimo ir jo darbų rimtumas prigulės nuo atstovų. Kokie susivažiuos atstovai, tokie, sulyg jų pajėgų, bus ir Seimo darbai. Tad kuopoms reiktų rinkti pačius šviesiausius ir rimčiausius žmones.

Seimo reikšmingumas daug priuguli ir nuo skaičiaus atstovų. Daugiau atstovų — daugiau energijos, dvasios. Ypatingai naudinga, kad visos kuopos Seime būtų atstovaujamos. Užtad, tos kuopos, kurios nepajėgtų vienos siųsti į Seimą atstovo, tesusideda su kitomis. Siųsti atstovai gyvais žodžiais vėliau praneša Seimo darbus ir nutarimus.

Šių metų Seimas turi būti rimčiausias ir puikiausias. Nusistovėjome savo idėiose ir obalsiuose. Visos pagundos iš šalies neįstengs mus klaidinti; visos kliūtis ir sunkenybės neužstos mūsų kelio. Užaugome ir subrendome tiek, kad

ir pešiojami, gundomi, pašiepiami bei kliudomi galime dirbti, varyti kultūros darbą.

Šių metų Seimas bus ypatingame mūsų tautos momente. Iš griuvėsių ir pelenų atsikelia Lietuva, kuriasi lietuvių nepriklausoma-savaranki valstybė. Amžini priešai-skriaudikai visas pastangas deda ją slopinti, užgniaužti, bet amžių slėgta ir užsigrudinusi lietuvių tautos valia visus kliūtis laužia ir be atodairos žengia link savo tikslo.

Amerikos lietuvių jaunimas savo Seime turės tarti savo žodį Lietuvai. Turės parodyti, ar tik žodžiais ir kalbomis ją myli, ar gali tą parodyti ir darbais. Lietuva laukia Amerikos lietuvių legijonų, kurie padėtų apginti rubežius, išmušti visus svetimus gaivalus, tiksliai užpludusius naikinti ir plėšti Lietuvos žemę, turtus, terioti žmonių gyvastis. Lietuvos valstybės širdis plaka Kaune. Kodel ne Vilniuje—iš senovės lietuvių sostinėje!? Šitas dalykas kraujo dažais rašosi apie kiekvieno lietuvių širdį. Ir tol nenurimsime, kol Vilnius nebus gražintas Lietuvai. Neduos gražumu — imsime piktuojū.

Tikimės, ligi Seimo mūsų ingaliočiniams pavyks gauti Suv. Valstijų valdžios leidimą tvirti legijonus ir siųsti juos Lietuvai. Mūsų jaunimas pasišventusiai ir narsiai kariavo po svetimomis vėliavomis, vedusiomis į kovą už kilnius idealus. Jis noriai eis ir didvyriškai kariaus, kur veda tautos vėliava. Ne grobimo, naikinimo ir pavergimo tikslai mus šaukia, tik apsigynimas, tik išliuosavimas gimtinės šalies, žmonių ir tautos, tiek nekaltai iškentėjusios.

Į Seimą!

Į Seimą su norais prakilniais ir didžiais aptarti organizacijos, visuomenės ir tautos reikalus,

Redakcija.

Priimkime juos nuoširdžiai.

Už dienos kitos, girdime, susilauksime ypatingų svečių. Lietuvos valdžios ingaliota, pas mus atvyksta karinė delegacija sąstatoje trijų asmenų: K. Pakšto, pulkininko Galvydžio, karininko Natkevičiaus.

Tai pirmi tokios rūšies svečiai, tai pirmą panašios rūšies atstovybę.

Ligšiol tik svajota apie lietuvių valdžią, apie karuomenę, o dabar yra ir valdžia ir karuomenė.

Delegacija pas mus vyksta svarbiausia dvejais tikslais — kaip broliai lietuviai pas savo brolius lietuvius už jurių-marių ir kaip kariniai pasiuntiniai.

Kaip broliai lietuviai jie atneša mums pasveikinimą ir meilę Tėvynės.

Kaip kariniai pasiuntiniai, jie pasakys, kodėl Lietuva ginasi, kaip kariuoja, kiek spėkų ji turi, jie taip pat pasakys, kodėl ir mums reikia gelbėti Lietuvos žmonėms.

Viename ir kitame tikslu yra užtektinai reikšmės tąją delegaciją prielankiai sutikti.

Žinome, kad Lietuva turi karuomenę, suprantame tos karuomenės reikšmę, nes sausi žodžiai ir diplomatiška, neparemta fizikine pajėga, pasaulinėje politikoje nieko nereiškia.

Ji — delegacija — pasakys mums, kaip susiformavo Lietuvos karuomenė, koks jos padėjimas ir reikalavimai.

Išgirsime iš jų, kaip gyvena broliai už jurių dabartiniais laikais, ką mąsto apie ateitį, kokios jų viltys, ir ko iš mūsų laukia ir tikisi sulaukti.

Užtad sutikime tuos svečius kuo nuoširdžiausia. Parodykime, kad ir svetur gyvena lietuviai rupinasi Tėvynės likimu, kad juose neišdilo sveika Tėvynės meilė ir mintis, išvežta iš jos.

Teisižiuri į mus, teineina į mūsų širdis ir tepamato mūsų norus ir pasirizimus visomis išgalėmis padėti Tėvynėi.

Tie išpuodžiai, kuriuos čia patirs, eis draug su jais į Lietuvą. Padarykime visa, kad tie išpuodžiai būtų gražūs, augšti ir prakilnūs.

Du dalyku reiktų turėti omenyje laukiant minimų svečių: Sudarytą komitetą jų priėmimui ir skaitlingą rinkimąsi į jų prakalbas.

Mūsų viršiausioji įstaiga — Pildomasis komitetas — nuo senai klabina Washingtono duris, prašydamas leidimo organizuoti lietuvių liuosnorių legijonus ginti Lietuvos rubežius nuo svetimų užpludikų. Rasite, ši Lietuvos delegacija prisidės prie to, kad tas leidimas bus gautas. Tuomet mes, išeiviai, gyvu faktu parodysime jiems — delegacijai ir Tėvynei-Lietuvai, kad mes tikri lietuviai, kad mes suprantame ir atjaučiame tas kruvinas skriaudas, daromas priešų lietuvių tautai, jų žemei.

Nedarysime čia negeistino triukšmo. Kol Washingtono valdžia mums nepavels, tol lauksime besispiesdami buriais. Gerbiame žvaigždėtą šios šalies vėliavą, gerbiame didį vadą — prezidentą Wilsoną, užtariantį mažųjų tautų teises ir lietuvių prietelį. Mes tikri, kad ta prakilni vėliava ir tas didis vadas bus mums prielankūs ir užstos mūsų reikalus.

Didi delegacija atvyksta. Ji neša Lietuvos žodi — didelį ir ypatingą. Tarp gaisrų ir dumų, ašarų ir skausmu Lietuva iškilo susiorganizavusi, respublikos valstvbės formoje. Apsistokime ir įsiklausykime į jos žodi!

Tegyvuojia karinė Lietuvos misija!

Teogyvuojia Lietuvos prieteliai ir užtarėiai!

Teogyvuojia Lietuvos valdžia ir karuomenė!

Tegyvuojia Laisva — Neprigulminga — Suvienyta Lietuva!

Matas.

UTENĖLĖS UPĖ (teka Baluošo ežeran) Kauno gub. Zarasų apskr. Kazitiškio parap.

Gražu, Lietuva, kaimuose tavo...

Karo daina.

(Pagirių Narsuoliams).

Eikim, broliai, Tėvynės ginti
Gana burliokams Lietuvą minti.
Išgamų mūsų baisus likimas laukia,
Ko mūsų žemėn maskolius traukia!

Eikim drąsiai — pats Dievas kviečia,
Jis mus apsaugo — kulka neliečia,
Pavasarielis šiltas malonus...
Vykim broliukai, šiuos pagonus!

Tik paliuosuokim brolius artojus,
Mūsų žemelė bus tikras rojus:
Kviečiais, kaip auksu, nušvies dirvonai,
Žibės ir mokslu ne vieni ponai.

Kelkis, lietuvi, kelkis iš miego —
Rodyk priešams milžino jėgą!

Plaukia jau ledas, kurs upes kaustė,
Su jais ir priešai teišsikrausto!

Stokim kas gyvas — apginsim šalį —
Padedant Dievui daug žmogus gali.
Kur tik įžengiam veidai nušvinta,
Ir ašarėlės iš džiaugsmo krįnta.

Mūsų sesutės ruteles skina,
Tiktai kareiviams vainikus pina.
Kurie Tėvynės neina vaduoti
Nenor jos rankos tokiems paduoti.

Ž.

(Kauniškė "Laisvė")

Ko lenkų kariuomenė atėjo Lietuvon?

Lenkų žemė — poetų gimtinė. Visi jie per geros vaizduotės. Taip geros, kad net paprasčiausius dalykus jie sugeba nukelti kitan pasaulin, prozą paversti poezija.

Ar bereikia didesnės prozos, kaip politikos dirbimas, diplomatų apgaudinėjimai, sukimai, kruvinieji karai del pelno? O pasižiūrėk jų aprašymo lenkų istorijoje! Jei tai buvo kitų tautų padaryta, bus aprašyta, kaip reikiant; jei tai lenkų bus padaryta, bus viena iš tisa glorijs.

Senovės lenkų politikai namie dieną naktį laužė sau galvas, kaip čia sustiprėjus Lietuvos žmonėmis. Burė makliavojo per ištisu du amžiu, nuo keturioliktojo ligi šešioliktojo amžiaus. O aktus leido tokius, lyg tai jie Lietuvai darė didžiausias geradarybes: nešė laisvę, kultūrą, krikščionybę.

Pavogė Vytauto karalių vainiką, užmušė imperatoriaus Zigmanto pasiuntinius, vežusius jį. Ir čia pat skelbė Lietuvos puolimą lenkams į glėbį. Nelaimingą karaliunaičią Jadvygą atplėšia nuo mylimojo vyro Liudviko, numeta nemylimam Jogailai ir čia pat poetizuoja jos "pasišventimą" ir šaukia ją padaryti Katalikų Bažnyčios šventąja.

Girdėdami dabar mušimą į didį bugną, jog lenkai atėję lietuvių paleistų iš bolševikų vergijos, idant laisvi lietuviai galėtų dėtis su laisvais lenkais savo pačių naudai, mes netikėjome jų intencijų grynumu ir neapsivylėme. Tiems, kurie keliaklupsčiavo prieš Vilniaus "paliuosuotojus," mes sakėme: palaukite! Negirkite dienos be vakaro! Visa tai saldžių Sirenos žodžių poezija bus ta pati senovinė lenkų egoistinė politikos proza. Joguei mes neklydome, patys lenkai netruko prisipažinti.

M. Wankowicz, be to, ką skelbia miestams savo paskaitomis, dar palei-

do tai, surašęs į knygeles, vardu: "Dla czego żołnierz polski wkracza na Litwę i Białorus". Gi išleido jas Varšuvoje "Pakraščių gynimo Draugija". Jų gali gauti bet kuriame Vilniaus knygyne. Štai, kaip toji Draugija atsako į pakeltą klausimą, visai pamiršusi, kaip tautos "poetai" čia vietoje apdumiamums akis.

1, "Mes privalome turėti tokias valstybės sienas, kokios mums yra patogiausios. Tarp Lenkijos ir Rusijos, Rumunijos ir Baltijos jurių neprivalo būti nieko, kas lenkus troškintų, smaugtų, išėjimus ar įėjimus užstotų".

2, "Rytuose yra daug žemės; daugiau, kaip Lenkijoje. Gerai tai parodo žemlapis. Gi žmonių šiuose kraštuose mažiau; jie ne taip tirštai gyvena. Tiesa, ten žemė praštesnė, bet delto tik, kad gyventojai nemoka ukininkauti... Dideli, po kelias dešimtis tukstančių margų dvarai galima išparceliuoti lenkams valstiečiams. Lenkijoje dubelės taip susmulkėjo, jog ukininkai nebežino, ar beverta ukininkauti. Nebežino, kaip ji vaikams bepadalijus. Gi Lietuvoje žemė keturis-penkis kartus pigesnė ir jos daug parduodama".

3. "Miškų Lietuvoje ir Bielarusoje daug, daugiau, kaip Lenkijoje. Lenkijoje niekadus jų nebuvo per daug; dabar gi vokiečiai visiškai juos prareitino. Ar maža dabar Lenkams reiks medžių? Kam dideliais pinigais pirktis jų iš kitų, kad Lietuvoje pigiai galima gauti ir upėmis lenkams nuplukdyti?".

4. "Lietuvoje dar maža visokios rušies specialistų; Lenkijoje jų daug; bus jiems Lietuvoje uždarbio, tada ir namie likusiems bus geriau".

5. "Visa to negautumei, Lietuvai tapus atskira nuo Lenkijos valstybe."

6. "Nemuno aukštupis ir abu Neris krantu (?) — tai lenku šalis. Juo toliau į šiaurę, juo daugiau lenkų. To

lenkų krašto sostinė yra — Vilnius.”

Štai, delko reikia Lietuvą ir Gudiją pavergti, o ne del kokių ten “paliuosavimų!” Tik lenkai jaučia, lietuvius geruoju neatiduosiant savo tėvynės į vergiją, kad ir kažin kaip nupoētizuo-
tų.

“Prastas žmogus daug nesupranta. Kai jam kareivis paims iš tvarto paskutinį veršiuką, kai išgaudys jam vištas, atims avižas ir dar primuš, tai, žiurėk, valstietis palaikys jį savo priešu. Gi neduok Dieve, kad liaudis lenkų kareivį sutiktu, kaip priešą, ir šalintusi nuo lenkų, kaip persekiotojų”

Patariame šią šlykščią, bet tiesą kalbį veikalėli praplatinti ir tarp lietuvių, kurie ypač yra palinkę garbinti lenkus už lietuvių “paliuosavimą”. Nors knygelėse nieko nerašoma apie tikėjimą, vis delto ant viršelio kažin kam padėtą Dievo Motinos paveikslėlis. Matyti, kad juoba pritrauktų skaitytoją. Tai ir tetraukie.

Štai, kam liejasi kraujas ir Lietuvos žemė yra naikinama. Su tuo skaitykimės, ne su akis apdumiamomis poezijomis ir humanitarizmais.

Vaižgantas.

(“Nepriklausoma Lietuva”).

LIBERALŲ SEIMAS.

Birželio 8, 9 ir 10 dienomis liberalų šauktas Seimas Chicagoje įvyko.

Laikui bėgant, ir karščiausi tojo Seimo šalininkai pamatys, kad tasai Seimas be vertės.

Gero jis padarė tiek, kad šiek-tiek apie lietuvius užsiminė anglų spauda, vienas-kitas išymesnių amerikonų gyvų žodžiu išreiškė lietuviams simpatijos ir užjautimo jų reikalams. Paskui Seimas išnešė vieną-kitą rezoliuciją. Beje, per Seimą suplaukė keli tukstančiai aukų, bet tos aukos, palyginus su Seimu surištomis išlaidomis, palieka visai nežymios.

Blogų Seimo pasekmių daug. Visų-pirma jis beveik pusę metų trukdė Lietuvos šelpimo darbą. Nuolatine agitacija ir kalbomis apie Seimą, jo šalininkai tempė visuomenės domą nuo susikoncentravimo aukų rinkime ir kituose Lietuvai reikalinguose darbuose. O įvykdintąs vienos srovės žmonių, jis neturi didesnės vertės. Čia nedalyvavo organizuotoji katalikų visuomenė. Čia nebuvo atstovų didžiausių lietuvių organizacijų — parapijų, nei kitų pašalinių bei idėjinių organizacijų. Tiesa,

žymią didžiumą Seimo atstovų sudarė katalikų draugijų rinktieji žmonės. Šitos draugijos buvo suvedžiotos ir jos rinko daugiausia tuos, kurie šiam liberalų Seimui pritarė ir už jį daugiausia varėsi. Užtad ir nenuostabu, kodel visas Seimas didžiumoje sudarytas katalikų atstovų, slidžiai plaukė sulyg liberalų vairo vedimo. Niekas nesidairė, nei neklausė, kur organizuotoji katalikų visuomenė, kur jos vadai ir kam visgi Seimas vadinamas Lietuvių Seimu.

Ne tvirtas Seimas moraliu žvilgsniu, dar silpnesnis savo darbais. Kas padaryta žvilgsniu geresnio Lietuvos gelbėjimo, organizavimo lietuvių karuomenės—apie ką iš anksto tiek daug kalbėta ir ketėta padaryti? — Nieko. Nei sumanyta kas, nei suplenuota. Beje, nenuoramoms ir rėksneliams duota progos paakėti, pašmeižti, pažeminti kai-kuriuos veikėjus ir įstaigas. Tų, pilnų nesąmonių ir išmislių nuomonių ir minčių pasiklausė ir kiti ir bus šio Seimo dar viena bloga pasekmė, tai ta, kad ne vienas bus atšaldytas nuo darbo, nuo rėmimo veikiančių įstaigų ir asmenų.

Karuomenės klausimas begalo svarbus. Daug apie jį šaukta prieš Seimą. Seime-gi išrinkta trijų žmonių komisija jos organizavimui. Ar ne juokingas dalykas! Komisijas susidaro įvairios draugijos, draugijėlės, kuopos ir šiaip grupės. Ką čia Seimas daugiau pramanė, ar padarė? Be to, aišku, kad taip didelį darbą, kaip organizavimas karuomenės, galės tinkamai vykdyti tik pačios didžiosios mūsų įstaigos — Tarybos ir Pildomasis Komitetas, sudarant tinkamų asmenų komisiją. Liberalų Seimo išrinktoji tam darbui vesti komisija, aišku kaip diena, nieko rimto nenuveiks, neturėdama užsitikėjimo plačios visuomenės.

Svarstant ir rišant karuomenės klausimą, kalbėjo ir Dr. Graičiūnas. Jis išvadino Vyčius bailiais, bijančiais kareiviavimo. Žinant kalbėjusio asmens rimtumą, į tai domos nekreiptumei. Bet indomu tas, kad tuos žodžius pasidžiaugimui atsispausdino savo skiltvėse "Lietuva." O tai ta pati "Lietuva," kuri pirm poros metų, Lietuvos Vyčiams savo ketvirtame Seime, Brooklyne, iškėlus ir svarščius lietuvių legijonų klausimą, pajuokė ir pačią tą mintį. Ir dabar esame tikri, kad jei bus progos organizuoti čia karuomenę, tai jos branduolį sudarys ne aristokratiškų kaulų ir mėsos "tautininkai," bet tie bailiai Vyčiai, pas kuriuos jau kuopose yra susidarę buriai-bureliai vyrų laukiančių rimtos pradžios to darbo. Visgi yra žmonių, nesidrovinčių parodyti paikumą.

Seime apsireiškė nepaprasto liberalų vadų triumfavimo. Prieš lakštingalų balseliais apsvaigintą minią, liberalai savas galveles išsipuošė skaisčiomis karunomis. "Mes toki ir toki: partijos mums nerupi; vien Lietuvos labas mums apeina; mes sušaukėme šį Seimą, mes už Lietuvą galvas guldome; gi jie, opozicija (suprask, katalikai), parsidavėliai priešams, jie griaua mūsų pastangas." Minia ploja, vadams širdys salsta. Viens po kito pasimainydami varo ištisas eiles spyčių vis apie

savo prakilnumus, gerus norus ir darbus, anos pusės juodas pastangas.

Adv. Lapatto užganėdino liberalų Seimą, užreikšdamas, kad iš Tautos Fondo lietuvių delegacija Paryžiuje ir Lietuvos valdžia nei cento negavo. Jei tas vyras suras savyje kiek rimtumo ir meilės tautos, tai tą užreikšimą pasiskubins atšaukti, kad tuo melu nepadarus Lietuvai skriaudos.

Šis Seimas, tuščias darbu ir naudingomis pasekmėmis, bet triukšmingas išvaizda, yra ypatingas kai-kuriais apsireikšimais. Jis ypač katalikų visuomenės domą atkreips. Pasirodo, kad pas mus esama daug katalikų draugijų, pasipuošusių šventųjų vardais, bet maža suprantančių savo vėliavos vertę. Tokias draugijas gali susivadinti pas save liberalai, jiems pripūsti savo dvasios ir išaukti jų pagiežos jausmą prieš tą visuomenę, su kuria po viena vėliava stovi.

Liberalų srovė skaldymo darbą tol varys, tol triumfuos savo partijiniuose "laimėjimuose", kol vis bus tokių katalikų ir jų draugijų, kurios tarpais užmiršta savo vėliavą, o nueina visai priešingon pusėn, — kur knibžda liberališkos dvasios skleidėjai, kurių eilėn sueina net ir Mickaus apaštalai ir pasiuntiniai.

Pas mus viskas kad ir lėtai vis žengia pirmyn. Susigres, nusistovės ir žmonės. jų protai, mintys bei pasaulėžvalgos.

Matas.

PREZIDENTO PRIESAUKA.

Aš, Antanas Smetona, Lietuvos Valstybės Prezidentas Tautos atstovybės valia pastatytas šitos aukštos pareigos eiti. Didžiu ir Visagaliu Dievu prisiekiu ir prižadau Lietuvos piliečiams, jų Atstovybės, Valstybės Tarybos akyveizdoje, kad aš mano pilietiška garbe ir kilniausiais mano sielos jausmais busiu ištikimas Lietuvos Valstybei ir jos Konstitucijai ir sąžiningai eisiu aukštas mano pareigas. Taip man Dieve padėk. Amen.

“Gaidukai gieda”.

“Vienybė Lietuvninkų” prieš-pat liberalų Seimą savo skiltyse patalpino tokį raštą:

„Kunigai ir jų pasekėjai, kurie šitam Seimui priešinosi ir stengėsi jam užkenkti, pasiliks Lietuvos Istorijoje priskaitytai prie tų liudnos atminties išsigimėlių, kurie šešioliktame šimt-metyje taipgi priešinosi ir dėjo visas savo pas-tangas, kad tik Lietuva neišsiliuosuotų iš lenkų tinklų ir vėl nepaštotų savistove valstija.

Tuose laikuose lietuviški kunigėliai pastatė ant savo ir, nežiurint ant lietuvių ašarų, parda-vė juos į lenkų ponų ir vyskupų vergiją Dabar gi jie nori padaryti tą patį — bando, kaip tik gali, ardyti visokį naudingą Lietuvai darbą, ir, kaip girdėjome, jau veda sutartį su lenkais, per savo atstovą Juozą Gabrį, idant iš naujo Lietu-vą su Lenkija suvienijus.

Amerikos lietuviai! Dabar jums laikas at-sakyti, ką jūs manote apie tokį lietuvių-kunigų pasielgimą? Lenkai sekdami jų ir “šventos bož-nycos” patarimus, jau užėmė didelę dalį Lietu-vos ir be pasigailėjimo žudo ten nekaltus žmo-nes. Romos popiežius laimina juos ir padrąsina dar labiau trempti ir dar žvėriškiaus draskyti švenčiausią krutinę jūsų brangios Tėvynės. A-merikos lietuviškieji kunigai, kaip matote, sten-giasi tarpe jūsų suirutę palaikyti, kad tik jūs ši-tame svarbiame momente nesusirinktumėte ant seimo ir ten galingu visų balsu nepareikalautu-mėte nuo Taikos Konferencijos atšaukimo lenkų žmogžudžių legijonų iš Lietuvos. Vien-geniai! Atėjo dabar jums laikas nuspręsti, ką jūs turite daryti ir kurion pusėn krypti. Jeigu norite, kad jus lenkai-ponai ir lietuviški kunigai ant šunų mainytų, kaip jie yra darę su jūsų tē-veliais kelios dešimtys metų atgal; jeigu jums miela būtų matyti lietuviškus kunigus su kry-žium laiminant lenkų palaidunus ponus, vedan-čius paš save jūsų nekaltas dukteris, arba jūsų seseris, ant pirmosios nakties (prima nox) po jų apsivedimui su savo mylimaisiais, kaip kad budavo daroma Lietuvoje 60 metų at-gal; jeigu jums malonu būtų sugrąžinti ant savo pečių baudžiamos naštą, kurią

jūsų protėviai buvo kunigų priversti nešti, tad nesirinkite ant seimo. Atsi-duokite su kunų ir dušia savo dvasiškiems va-dovams, paliecovokite jiems jūsų brolių nekal-tu krauju atpirkta jauną Lietuvos Respubliką, o jie sugrąžins tą “poniškąją gadyne..”

Nekalbėsime čia, ar rimtas darbas tas liberalų Seimas, ar ne. Atvės galvelės ir jie patys pamatys jo vertę.

Koktu buvo atspausdinti tą raštą, bet jį spauzdinome tam, kad katalikų visuomenė geriau pažintų tą srovę su kuria kartais taikomės dirbti vienai di-delei idėjai. Pažnę ją, žinosime, kokius nusistatyti su jąja santikius ir kaip skaityties.

Lietuvių kalboje yra “gazieta” “Šake-Kardu” vadinama. Save ger-bianti žmonės tos “gazietos” į rankas vengia paimti. Bet jei “Šakė-Kardas” išnyktų, tai tik vienu šlamštu būtų ma-žiau.

.....

Kun. J. Jakščio raštas — “Lietuvių Politika” — padarė džiaugsmo “Lietuvos” štabui ir Dr. Graičiu-nui.

* * *

Kun. J. Jakštys nepatenkintas, kad prie visuome-nės vairo atsistojo Vyčiai. Kas kaltas už tuos, kurie nepriauga tų pareigų nešti.

* * *

Liberalų Seimas buvo tikrai indomus savo sąsta-ta. Tuzinas liberalų vadų (inimant ir nezaležninkų vyskupo Mickaus pasiuntinius) vadovavo šimtams katalikų draugijų atstovų.

* * *

Visai teisingai sakoma, kad pas liberalus tauti-ninkus yra būčius generolų, bet jie armijos neturi. Jų jų sušauktame Seime tas geriausia pasirodė. Kaip tik katalikų draugijos atsirinks savo tikrąją vėliavą, po kuria glaudžiasi organizuotoji katalikų visuomenė, tautininkų generolai paliks kai bizūnai ant lan-kos ištiesti.

Ivariai. *Dziedukas.* *Apr. A. Pocius*

vai kur bu vai, dzie duk, ma no vai kur bu vai

du sia, ma no vai kur bu vai tu ma no

pil kas kar ve le li, vai kur bu vai

tu ma no pil kas kar ve le li

— Vilniuj buvau, bobut mano,
Vilniuj buvau, dušia mano,
Vilniuj buvau, tu mano raiboji ge-
[gele.]

— Ka parnesiai, dzieduk mano,
Ka parnesiai, dušia mano,
Ka parnesiai, tu mano pilkas
[karveleli.]

— Vyno bonka, bobut mano, ir t. t.
(sulyg pirmesnio).

— Uzgurguliuok, dzieduk mano,
[ir t. t.]

Katalikiškas jaunimo veikimas Lietuvoje.

(Laiško į Prancijos katalikus
moksleivius nuorašas).

Nudien labai plačiai išsiplėtęs katalikiško jaunimo veikimas Lietuvoj prasidėjo prieš karą daug-maž 1907-1908 metais; Suvalkijoj pirmiau, pasikiaus kituos Lietuvos kraštuos. Judėjimas prasidėjo Suvalkijoj gimnazijų moksleivių tarpe. Atskiri katalikai-jaunuoliai, kurių galima paminėti čia bent kai-kuriuos: Draugelis, Endžiulaitis, Dovydaitis, Starkus ir daug kitų, pasiremdami katalikybės dėsniais, kurė slaptus jaunimo burelius, kurių tikslu buvo lavinimasis Kristaus mokslu. Burelių posėdžiuose skaityta referatai, rišta įvairi katalikų pasaulėžvalgos klausimai; diskusijos vedamos; kaip kada baigdavosi tokie posėdžiai ir doriais pašilinksminimais. Tie buriai pasivadino "Ateities" buriais; ir nuo to vardo dabar Lietuvoje katalikiškos orientacijos jaunuolis vadinamas Ateitininku. Tas apsireiškimas, žinoma, buvo pagaminęs priešingą apsireiškimą, butent, antikatalikiškos spalvos judėjimą, nuo jo laikraščio "Aušrinė" — aušrinietišku pavadintą. Bet tojo jaunimo grupė ne visad galinga buvo ir gerai organizuota, taip jog karo metu visai iširo, ir jų laikraštis "Aušrinė" jau labai seniai nebepasirodo, tuo tarpu kuomet mūsų organas "Ateitis" niekada nesiliovė ėjusi. Dalis tojo jaunimo, kuris iškeliavo Rusijon pabėgdamas nuo vokiečių, leido Rusijoj — Petrograde ir paskui Varonėže "Ateities Spindulius," tuo tarpū gi okupuotoj Lietuvoj kai-kuriam laikui "Ateitis" buvo vokiečių neleista, bet 1917 metais ir vėl pradėjo eiti. Kuomet gi tremtiniai 1918 metais pradėjo grįžti Lietuvon, tada ir jaunimas didumoj pagrižęs Lietuvon, žinoma, nustojo leides "Ateities Spindulius" Varonėže. Po dviejų metų nuo gyvenimo pradžios,

1911 metais, įvyko didesnis visos Lietuvos katalikiško jaunimo burių suvažiavimas Kaune. Tada jau skaityta apie 500 ateitininkų organizuotų į burelius. Tame suvažiavime subendrinta įstatai ir veikimas tuo budu suvienodinta. Reikia neužmiršti, kad visad veikti reikėjo atsargiai, slaptai, kadangi Rusijos caro žandarai galėtų suareštavę veikėjus išardyti visą darbą. Todel didesnieji suvažiavimai buvo labai pavojinga daryti, bet vis delto daryta ir, Dievui dėka, policija mus nei sykio nesugavo, norint nekartą mus sekė.

Dar sunkiau buvo veikti Lietuvoj okupacijos metu, bet vistiek ateitininkai neišnyko, jų kuopų visur buvo, kad ir veikimas buvo netoks, koks geistina būtų buvę. Aušrininkai-gi visai iširo, norint reikia pasakyti, kad inteligentijos diduma yra pirmeiviška, tai reiškia arba indeferentiška arba grieštai priešinga katalikų bažnyčiai ir abelnai religijai, tuo tarpu kuomet katalikai dar tik užaugančią inteligentiją (gimnazistai ir studentai) teturi. Ir šiandien galima pasakyti, kad 70-80% jaunimo yra katalikiškos arijentacijos, kad ir ne visas yra susiorganizavęs. Ateitininkų judėjimas, kaipo rimtai religijiniai mokslinis ir nedalyvaujantiems mūsų bureliuose suteikė daug atsispyrimo jėgos bedievių antpuoliams ir neleido tikėjimo taip diskredituoti, kaip kad tat būtų įvykę ateitininkams nesant Stovis katalikybės, ypač praktikos srityj — doroj, yra vis tik sunkus, nes karas ir revoliucijos ne vieną suklaidino ir vargas ne vieną piktadariu padarė. Katalikams reikia apreikšti dideliausio veikimo nenorint buti gyvenimo atstumtas. Be jaunimo dar šiaip daug katalikų draugijų veikia Lietuvoj, kurias buvo manyta suvienyti į vieną Centrą. Tuo tikslu susikūrė Lietuvoj — Lietuviu Kataliku Veikimo Centras, kuris del žinomų Lietuvoj priežaščių — bol-

ševizmo — negali apreikšti savo pilno veikimo ir laikinai yra sustojęs veikti. Bet tikimasi jį atgaivinti. Musų katalikams dabar svarbiausia turėti baigusių mokslus gerų katalikų, nes mums reikia vadovų. Ligišiol visuomeninį darbą daro už vis tik katalikiškas jaunimas, kas ne suvis normalu. Šitas gi karas ne vienam sutrukdė mokslus, ir todėl dabar mums rupi kuodaugiausiai išsiųsti į užrubežį gabių vyrų, kad jie kuogreičiausiai baigę grįžtų Lietuvos. Prancijos katalikai gal didžiausį mums darbą padirbtų palengvindami mums musų sumanymą įvykinti, parupindami musų kandidatams leidimą įvažiuoti Prancijon mokyties. Trumpam laikui esant negaliu plačiau išdėstyti veikimo, bet tikiuos, kad tai nepasakutinis musų raštas į Prancijos katalikus.

Laukiame malonaus atsakymo.

Su pagarba,

Leonas Bistras,

senas ateitininkas.

Kaunas,

3 gegužės, 1919 m.

LAUKIANT PARGRĮŽTANT.

Sužaliavo laukai, pievos,
Prašydėjo ir darželis,
Bet iš karės į Tėvynę
Nesugrižo dar bernelis.

Vis-tik viltis nepražuvus
Dar jį sveiką pamatyti,
Ir skausmus širdies didžiausius
Jam atvirai pasakyti.

Slenka dienos paskui kitą
Užverdamos daug slapybių,
O krutinė nuo ilgėsio
Vis daugiau kenčia kartybių.

Jau kantrybės veik pritruko
Skausmus kešti ir liudėti,
Ašaros ima riedėti.
Ir nekartą per jos veidą

Tik štai vieną gražų rytą
Kie mo vartai sugirgždėjo,
Pro juos greitai žilas senis
Tėvo kiemelin inėjo.

Rankoje turėdams laišką
Dideliais žingsniais jis žengė,
Bet parodyt rašto reikšmę
Savo veide jisai vengė.

Jautri širdis tą pamačius
Puolė greitai prie senelio,
Sužinoti apie brangų
Iš atnešto jai laiškeliu.

Vos tik laišką atidarė
Linksmas veidas suvirpėjo,
Ir ašaros deimantinės
Skrustus vilgyti pradėjo.

Ilgai verkė nelaiminga,
Net jai ir spėkų pristigo,
Toje vietoj nuo ašarų
Žalias bijunas išdygo.

Raudonai pražydes žiedas
Sielą verkiančią ramino;
Meilę link brangios Tėvynės
Visados širdy j gaivino.

Rašte buvo pažymėta:
Kovoje mirtis ištiko,
O tau, brangi, numylėta,
Tik karžygio vardas liko.

Sužaliavo laukai, pievos;
Prašydėjo ir darželis,
Kovoj žuves į Tėvynę
Nesugrižš daugiau bernelis...

Antanas.

6-10-19, *Valparaiso, Ind.*

— Pas katalikus nėra inteligentų. Pas mus visas smegenynas — didžiudamies giriasi tautininkai. Bet visa bėda tame, kad pas liberalų inteligentus po aristokratiška skura nėra lietuviškumo ir idealizmo. Didelė katalikų visuomenė inteligentijos turi daugiau už liberalus, tik ji užimta darbu ir neturi laiko tušties barškėjimams.

❁ ❁ Lietuvos intekmė į Chopino muziką. ❁ ❁

(tąsa).

Penktą dalį Ballados analižiaus galime parankiai nuskirti nuo 125 iki 192. Ši dalis prasideda su pastaba **piu animato**; čia girdisi greitas žemas balsas pridudamas didžio neramumo bei sumišimo prasmę, kuris išsisklaisto šuolėmis į bėgseną augštin link ties 129. Įžengiant į 137 šie balsai susilieja į dvi melodiji, greitai plaukiant (137-143); kairė neša vieną, gitesė kitą. Kairė turi liudną atbalsį, gitesė linksmesnį. Kai kurie pirmu žvilgsniu pažvelgę į šį punktą, tartų, kad vien kairė neša melodiją, o tiesė tai tik priduoja akompanavimo frazųs kairei. Tečiaus, po rimtos peržvalgos bei datyrimo, galop pripažins, jog tiesė, nors ir iš dalies kairei suteikia akompanavimo, savyje turi tokį pasukimą melodijos, kad negalima sakyti — ji vergauja kairei. Tą pat galime atkartoti apie kairę. Nors ir pripažinsime, kad kairė čionai daugiau neša melodijos, negu tiesė, ir kad šio punkto viršūnė (143) randasi kairioje, tečiau galop prieisime prie išvados, kad abi pusi priduoja viena kitai kaip melodijos, taip ir akompanavimo. Apskritai kalbant, šis punktas priduoja muzikališką piešinį abejonės. Viršūnė šio punkto yra atsiekta mažu šauksmu beviltės ties 141, po kurio gaidos tuoj inbėga į balsų sukuri (nuo 144 iki 152). Nuolatinis garsynėjimas greta seka, kol iššvingiavimas nepasiekia savo tikslo (153), kur pasidaro "**fortissimo**" garsume. Bėgis 153 priveda prie sumažintos septintos akordų, kurie randasi 154-155 ir 156. Visa dalis nuo 144 iki 152 išreiškia nuostabią audrą kovojančių jausmų; gi-ties 153-156 tema šio neramumo taip intensyvė pasidaro, kad klausytojui prieš minties akį pasirodo žmogus, kuris iš jautimo pašokęs ir žibančiomis akimis bei išblyškusi veidu prieina prie galutinio nusprendimo žengti per ugnį — atmesdamas abejonę ir viską dėdamas ant aukuro vienos pusės. Viskas baigiasi ramiu kordu (pirmu 157-to).

Nuo 158 iki 165 sutinkame vien bėgius lygiai padalintus į dvi pusi; — viena tyli (**piano**), kita-gi garsi (**fortissimo**); pirmoji E mol tonacijos, sekanti E mol. Datyrę turinį sekančio punkto (165-179: 179-192) suprasime, kad šių bėgių tikslas yra vien jungiantis, nors iš formos atžvilgio jie randasi puikiai padalinti ir išvesti. Šie bėgiai priveda prie garsios me-

liodijos, kurią jau esame sutikę ties 105-to; bet šis panašumas neilgam, nes 169-tam prieiname prie skaudžių dissonansų, kurie tiesiog griežiasi. Ties 173 panašumai vėl grįžta ir tęsiasi iki 176. Tuom tarpu viskas plaukia garsume "**forte**" pastabos; gi-ties 169-170 ir 172 atsargiai vartojasi "**tempo rubato**." Visa prasmė šios dalies labai iškilmingos-išdidžios dvasios, tečiau kur kas žemiau intensyviškume, negu dalies 105-to. Priėję prie 176, sutinkame klausimo balsą, kuris primena mums klausimus ties 116 ir kitus. Tečiau pastarasis yra garsesnis bei intensyviškai gilesnis, negu čionykštis, ir beto sekanti rūšis kordų neneša panašumo tai, kurią čia sutinkame (177-178-179). Pasibaigus šiam, vėl sutinkame kitą panašumą — 179 ir sekantį su 81 ir sek., Šis panašumas glūdi tik abelnoje melodijoje, nes čia struktūra yra atviresnė-aiškesnė, gi melodija garsesnė-drąsesnė (su pastabomis **con forza** ir **sempre forte**). Kur pirma girdėjome pridengtą varpų imitaciją (85-86 ir 87), čia aiškia ir atvirą imitaciją trimito išgirstame (184 ir 185).

Beklausant nuolatinės liudnos bei neramios melodijos, ausies doma, tarytum, atsinaujina išgirdus šią dalelę linksmumo; kaip kad plačiųjų jurių keleviams nusibosta nuolatinis reginis bangų ir bangų ir kaip jie džiaugiasi paregėję žalumą miškų bei pievų kurios nors salos marių širdyje, taip ir ausis čia jaučiasi išgirdus šviesią, lengvutę melodiją tarp sunkių tamsių temų. Shakespearas, garsusis anglų literatas, kurio dramos apibėgo pasaulio veidą, visados įvesdavo bent trumpą linksmumą, komedijos dvasios sceną, prieš pat svarbiausius tragedijos momentus. Chopinas-gi, panaudodamas tuos pačius psichologijos patėmijimus, įvelia linksmumo dalelę delei kontrasto, idant priteikus ypatingą svarbą sekančiam punktui. Šis Balladoje pasirodo šiame punkte ir Chopinas pasilieka vertas Chakespear'o atminties muzikoje.

Tai dalelę linksmumo baigiasi ties 189. Faktai, kurie seka (iki 193), laipsniškai pradeda pasirodyti tamsesnioje spalvoje. Ritmas, sutikęs pastabas — **ritenuto** (190), **diminuendo** (191) ir **rallentando** (191-192), išpalengvo retinasi ir tylesnis tampa, kol (192, rodos (it gėstant žvakei), visai užges, kaip štai įsiskverbta kitos rūšies balsai ir pasilieka antkart nutrauktas.

Šis rubežius grąžina mus prie paraleliškumo. Trečioje dalyje (93 iki 125) Vaidyla kalbėjo; gi-ši dalis (125 iki 192) parodo Vaidylos kalbos intekmę į Konradą. Kada Vaidyla kalbėjo, Konradas buvo liudėsyj, abejonėje, sumišime ir širdperšoje. Šį kartą žemas greitas balsas (125-128) duoda mums suprasti, kad Vaidylos žodžiai giliai įsimeigę ir sukėlė nepaprastą laipsnį neramumo. Suprantame kokį tai ryšį, todelei, tarp viršminėtų klausimo balsų, o ypač to baisaus augštumo (ties 123), ir šių žemų balsų. Tatai 129 iki 136 duoda mums suprasti, kaip Vaidyla sujūdino-sumaišė perdēm pat padugnę Konrado sielos,—kuri taip dažnai linko prie nusistojimo. Nuo 136 iki 143 išgirstame kovojimą jausmų; iš vienos pusės gyvenimas (linksmai) Konradui pataria naudotis patogumais jo padėjimo, iš kitos sąžinė (liudnai) aštrių balsu duoda paliepiamą pilnai išpildyti priedermes tėvynei, nekaltai žemelei, o ypač (143) atminčiai vėlionio jo tėvo.

Abefonė neilgam, nes pirmutinis neramumas sugrįžta, o Konradas laipsniškai linksta prie sąžinės balso (144-148: 148-152) per didžią kovą su savymeile. Ties 150-153: 153-156 jaučiame kokiu skausmu Konradas prieina prie 157 — galutinio nusprendimo pasiaukauti tėvynės meilės aukurui. Pastebėkime, kad pats nusprendimas yra ramus-tykus (pats pirmutinis kordas 157), tikroje didvyrio dvasioje — be jokio paviršutinio ženklo, — nors priėjimas buvo erkėčių pilnas.

“Konrade Vallenrode” sekantis chronologiškas atsitikimas yra atvykimas Konrado ir Vaidylos pas lietuvius. Kadangi šis atsitikimas regimai mažai savyje teturi subjetyviškumo ar tai iš Konrado, ar tai iš Vaidylos pusės, galime tikėtis, kad Chopinas čia mažai ko turės išreikšti, nes žinome, kad jis yra kompozitorius subjetyviškos pakraipos. Tečiau Chopino artistiškas instinktas organiškios vienybės pareikalavo ko kio—nors sujungimo su sekančia tema. Todelei jis įveda bėgius, kurie sujungimą suteikia. Atmaina tonacijos viduryje bėgių išreiškia tranziciją iš tarp-kryžiuočių lietuvių tarpan. Prisideda nauja dalis Konrado gyvenim. Iš pat pradžios jis atjaučia (165) dalelę Lietuvos praeities garbės, apie kurią Vaidyla kalbėjo (105), ir gērėjasi tuomį, kad gali savę lietuviu vadinti. Džiaugsmas ir meilė gali buti puikiai išreikšti muzikoje, kuri randasi šiame punkte (165-179). Dissonansai ties 169 išreiškia Konrado skausmą, kuomet regi nuteriojimą Lietuvos ir vargingumą jos gyventojų. Prisimena Vaidylos žodžiai apie Lietuvos praeitį (174-176) ir seka prilyginimas tuolaikinio Lietuvos vargingo padėjimo (176-177). Kyla prisike-

tinimas, kaipo vaisius šio mąstymo, kuris nelemia gero kryžiokams (177-179) artimoje ateityje.

Linksma dalis nuo 179-189 duoda mums suprasti Konrado pasitenkinimą bei ramybę kovoje delei Lietuvos išliuosavimo. Trimito imitacija ties 184-185 lengvai susitaikina su mūsų supratimu karės meto lietuvių tarpe. Tečiau dviejų metų kova mažai teatnešė vaisiaus Lietuvai, nors Konradas ir stengėsi kaip įmanydamas sutriuškinti kryžiokų galybę Lietuvoje. Kryžiokai buvo pergiliai išsaknėję. Todelei Konradas pradėjo liudėti (190) ir diena po dienos (191-192) debesiai tamsesni darėsi.

Paskutinė dalis Ballados turinio randasi nuo 193-206. Girdisi tykus, žemas, klausantis balsas, kurį jau esame sutik' ties 8, ir vėl 93. Sutinkame dialogo formą, ko kitose Ballados dalyse nerandame. Girdžiame du balsu, vieną tykų, kitą garsų. Visų pirma tylusis girdisi 193-198, garsusis pertraukia jį su klausimu 198-199; seka patvirtinimas žemo balso (199-200), kurio Balladoje daugiau neišgirstame. Žemam balsui nužilus, garsusis sutinka pastabą “*appassionato*” ir “*crescendo*” ir pasidaro garsesnis bei pagreitintas, kol nepasiekia savo viršūnės ties 205. Kadangi frazai šios dalies susideda iš trijų gaidų, su užkirtimu ant antrosios, mums girdžiant prisimena lietuviškas žodis “*Sudiev*” “*Sudiev...*” Muzika šios dalies yra augšto laipsnio išreiškimas gilaus skausmo — skausmo atsisveikinimo ir beviltės. Kaip kad Lietuvos žmonėms tariant “*Sudiev*” verkiančiai matuše, žilam nuliudusiam tėveliui, broliams ir sesėms — nusiminusiems buna pilna kartybių taurė; kaip kad siela bei širdis jaučiasi silpna, kuomet per ašarų miglas paskutinis reginys numylėtos tėvynės tirpsta, taip jaučiame, kad ši dalis Ballados išreiškia tokiašpat aplinkybes. Keturi šios rušies frazai terandas. Penktas ir paskutinis—gi susideda iš dviejų gaidų su užkirtimu ant antrosios, kurį sutinka baises trenksmas kairės. Jaučiama, kad šis greitas “*sudiev*” yra tos rušies beviltės, kaip kad kaŗeivis bekeļiaudamas ant užduoties iš kurios gerai žino, kad nebegrįš, u-mai puola pirmyn, bijodamas, kad tiktai atidėlojime neatsirastų savymeilės baugštaširdystė.

Ties 205 sutinkame pastabą “*il piu forte possibile*” — garsiai iš visų spėkų — ir tuoj sextų grandė pasileidžia iš padangių aštuntos varijacijos, pritariant griausmui kairėsės. Klausytojas pats šį kart nerimauja.

Grįžtant prie “Konrado Vallenrodo,” matome artimą paraleliškumą. Vaidyla pertraukia Konrado nusiminimą savo balsu (193-198). Jis vėl prašo Konrado pasiaukauti save ir jo naujai-atrastą laimę

— Lietuvą — delei gerovės mylimos tėvynės. Gir-
džiame Konrado trumpą klausimą (198-199), it ta-
riant "Butinai reikalinga?" Vaidyla šį liudnai patvir-
tina (199-200), ir tuomi baigiasi jo rolė; nuo šio lai-
ko Konradas viens pasilieka atlošti savo rolę, kuri pa-
sibaigia tik su paskutiniu Ballados kordu. — Gavęs
patvirtinimą, Konradas pradeda atsisveikinti su Lie-
tuva ir jos aplinkybėmis (200-204). Paskutinis "Su-
diev" (204-206), tariamas greituoju, ir, niekam neži-
nant, neatsisveikindamas nei su savo naujais draugais,
savo vientaučiais, del kurių savę pasiaukavo, — stai-
ga dinga. Toly n paėjęs, visas smugis šio skausmo su-
tinka Konradą, kuris šį išreiškia didžiu beviltės
šauksmu (205-206). Chopinas, kaipo Chopinas, ne-
galėtų puikiau čia išsireikšti. Ne vienas šitokios rūšies
išsireikšimas noroms-nenoroms veda kritikus prie
pripažinimo, kad Chopinas Balladose pasiekia savo
čiukurą, kaipo artistas. Šiuomi baigiasi Ballados turi-
nys, o seka "Finalė."

(Toliaus Bus).

Gėlės.

Visi myli gėles; visi gėrisi jų ma-
loniu kvapu.

Ar tai jaunas, ar tai senas, visi,
neišskiriant nei vieno, mėgsta dabini-
ties gėlėmis. Kapitalistas bučiuoja ją
ir segasi prie savo krutinės; vargšas
darbininkas taipgi bučiuoja ją ir sega-
si prie savo krutinės. Gėlės — tai mei-
lės ir užuojautos simbolis. Jaunikaitis,
pamėgęs mergelę, siunčia jai buketą
brangių gėlių, išreikšdamas savo mei-
lę. Ligonis lengviau serga, matydamas
šale savęs jo draugo jam suteiktas gė-
les. Gėlių vainikais dabina ir mirusį.
Ant kapo sodina rožių kenus. Laike
bažnytinių apeigų, mergaitės lelijomis
rankose gėlėmis beria Augščiausiam
taką.

Tyra esybė, kaip graži pražydusi
gėlė pavadinta. Gėlių buketu rankose
mergelė prie altoriaus prisiekia savo
draugui ištikimybę iki mirčiai. Gėlės
patraukia visų akis į savę. Draugo gė-
lę pabučiavęs — saldžiai užmiegi. Dai-
nose apdainuojama darželiai ir gėlės.

Kur bažnyčių altoriai apdabinti
gėlėmis, ten ir melsties yra gražiau.
Kur prie grinčių yr' darželiai, ten
anksti švintant paukšteliai daineles
gieda; ten auštant praeidamas darbi-
ninkas savo akį atkreipia. Lietuvė mer-
gelė visas savo skundas neša į darželį;
ten jinai ravėdama bei laistydama jas,
palieka savo vargus, ašarėlėmis gaivi-
na jas. Gėlėmis dabina pati gamta.
Doras jaunimas prilygintas prie gėlės.
Nekalta mergelės širdis, tai balta, nie-
kad nevystanti, lelija.

Lai visi tie dabina gėlėmis, kurie
lygūs joms. Lai neskina gėlės tas, kurio
rankoje ji greitai vysta.

Visi dabina gėlėmis, tik ne visus
gėlės tedabina.

Naras.

ŽIBURĖLIS.

Jei krutinę skausmas varsto
Ir verpetai širdį griaužia,
Kilk minčia prie augšto tikslo,
Lai siela tavo nesnaudžia.

Ten augštai dangaus erdvėje
Mirga šviesus žiburėlis,
Lyg pražydes žalioj' pievoj'
Gražus, baltas doobilėlis.

Pastebėk: jo veidas baltas
Ten augštumoj gražiai šviečia,
Tas, Kurs jam tą galę davė,
Tave taipgi tenai kviečia.

Tenai, mielas, tyrą mintį
Siųski prakilnia širdimi,
Jausi tuoj' sieloj' širdyje,
Kad ramumas su tavimi.

Antanas.

6-11-19, Valparaiso, Ind.

Darbininkų Sąjunga organizuoja plačias minias
lietuvių darbininkų.

Jos išsiplėtime gludi gerovė darbininkų ir lietu-
vių visuomenės.

Jurgis Kirka.

Vasaros naktis.

Jau po naktovido. Mudu su tėvuku guliva pas gestančią ugnį. Mane miegas visai neima; tėvukas vėl užsimąstęs žiuri in žvaigždes.

Man lyg nyku pasidarė, lyg šalta, nejauku taip...

— Tėte! nemiegi? — bandau kalbinti tėvuką, su kuriuo ganėva arklus.

— Ne, vaikeli, — atsakė, ir vėl susimąstė. —

Papasakok ką nors, tėte! — vėl kalbinu: — bus smagiau, greičiau sulauksiva aušros.

— Ką aš tau papasakosiu?

— By ką, tėte, — prašau, — tu daug žinai.

— Na, gerai, papasakosiu, — atsakė pagalvojęs. — Tik gerai klausyk!

— Klausysiu, klausysiu, — sakau.

Tėvukas atsigulė kniupščias, sermėga pečius apsiklojo ir pradėjo pasakoti:

I.

Senai, labai senai tat buvo. Sunku buvo gyventi mūsų krašte. Jau, jau, rodos, išsistatysi triobas, indirbsi lauką, tik žiurėk, užplaukė priešininkai — ir nieko netekai: trobas sudegino, gyvulius išpiovė, laukus išmynė ir tave patį išvarė in vergiją, jei nepaspėjai pasislėpti.

Ir mes dažnai eidavome in jų žemę savo brolių, seserų, paimtų į nelaisvę, vaduoti, turtų atsiimti, už kraują ir gaisrus keršyti. Pleškėdavo tada daugybės priešininko kaimų, pilys griudavo, daug daug ir in nelaisvę tekdavo. Bet didelė jų šalis, daug žmonių. Kuone iš visų pusių mūsų kampo jie gyveno.

Kad ir daug turtų pripilėstum, daug kaimų sudegintum, — neišliuosuosi visų savo brolių seselių, vergijon patekusių, nepriekšai iš kapų kovose žuvusiųjų.

Aptilo kovos, pasistatei trobas, gyvulių prisiauginai, žemelę insidirbai, — vėl atėjo nenaudėliai, vėl nieko netekai. Vėl nušvito padangė gaisrų liepsna, upių vandens vėl nusidarė krauju.

Ir nyko mūsų kraštas, kasmet ėjo mažyn. Nyko turtingi kaimai, šviesūs dvarai tuštėjo. Laukai, kur pirma derlūs javai brendo, tuščiais tyrais virto. Tik vėjai juose švilpina, piktoš dvasios slankioja ir vilkai naktimis staugia.

Kas nepakliuvó vergijon, tie arba kraustėsi toliau in šalies gilumą, arba lindo in tankumynus, in pelkes neinžengiamose giriose.

Ir nežinojo niekas, neišmanė, nei išgalvoti galėjo, kas reikia daryti, kaip piktaš plėšikais nusikratyti.

II.

Kartą priešininkams atėjus, drauge su kitais daug nukentėjo ir jaunas Kalno pilies kunigas Žilvytis. Ir jam sudegino pilį, žilus tėvelius užmušė, o mylimą mergelę su savim išsivedė...

Labai džiaugėsi priešininkai, sudeginę Kalną, užmušę jo seną kunigą. Baisus budavo jiems tas senis! Kiek kartų jie budavo ateina lig jo pilies, vis gaudavo grįžti atgal. Kalno kunigas su savo narsiais kareiviais visuomet pastodavo jiems kelią, visuomet sumušęs vydavo iš savo šalies.

Šį kartą betgi pavyko. Tik senio kunigo sunaus, jaunojo Žilvyčio, nebuvo namie.

— Ką tas visčiukas mums padarys! — raminosi priešininkai, — atėję kitą kartą jį užsmaugsime. By tik senio nebėra!..

O Žilvytis buvo išjojęs tuokart in Lietuvos gilumą, pas kitus kunigus. Sugrįžęs jau nieko neberado: nei jaunos draugės, nei žilų tėvučių, nei pilies. Labai nuliudo jaunas kunigas, vienus tik degėsius tik pamatęs...

— Žmonės, draugai! sakykit kuogreičiausiai, kas čia buvo, kas atsitiko? Kur mergelė, kur tėveliai?...

O kaip išgirdo visą tiesą, kaip suprato, kas atsitiko, paspaudė žirgą aštriais pentiniais ir lyg vėjas nulėkė in vakarų šalį, iš kur ką tik buvo sugrįžęs.

Tiek jį kas ir tematė.

Jojo jaunasai Žilvytis, jojo ir lygiais laukais, ir žaliomis giriomis, kol užėjo naktis, kol bėgo žirgelis.

O naktį sutemus, žirgeliui pailsus, apsisotojo Žilvytis žalioje girioj, paleido žirgą pasiganyti, o pats nuėjo in didelį tankumyną, inbėgo in augštą kalną. Tenai augo senas ažuolas, gi po tuo ažuolu buvo aukuras. Čia tat berneliai, jodami karan ar grįždami iš jo su gėrybėmis, Kovui aukas duodavo.

Krito Žilvytis po Kovo stovyla ir skundėsi jam, prašydamas patarti:

— Vai Kove Kove, pasigailėk manęs! Matai, ką man padarė priešininkai... Ką aš turiu daryti, kaip atkeršyti?...

Tik šlamėjo, ošė ažuolo lapai. Gal tat Kovas kalbėjo, gal jis pasakėjo Žilvyčiui, kaip keršyti prie-

šininkui. Tik ką jis kalbėjo, nieks nežinos. Nebent mėnulis, nakties sargas, gal nugirdo, gal ir aušrinei papasakojo. Dausų žiburėliai gal ir žino. Bet žmonės ne...

Žilvytis apsistojo. Ant jo žvilgsnio galėjai suprasti, kad baisus kerštas laukia priešininkų! Ant veido buvo matyti, kad Žilvytis viso pasaulio nebijo! Tegu dangus žemė grius, tegu visos dausos pastos jam kelią, jis padarys savaip!

III.

Praėjo kuone ištisi metai. Artinosi ruduo, tuomet labai ankstybas. Žmonės jau buvo suvalę javus. Pilni kluonai, pilni arudai buvo grūdų, pilnos klėtys visokių gėrybių...

Tik vieną vakarą išgirdo visi — priešininkai ateina. Kas gyvas galįs, palikęs namus, turtus, sodybas, bėgo toliau, gelbėdamas gyvybę. Priešininkai pasklido skersai ir išilgai po visą šalį kuone ligi pat Nemuno. Ėjo jie drąsiai, be baimės: nebuvo jau Kalno pilies nei seno jos kunigo, nebuvo kas pastoja plėšikams kelią...

Prisirinę plonų drobių, šiltų odų, prisisėmę brandžių javų, prisikrovę midaus, gūrinio jie rėkaudami namo in savo žemę.

Netrukus jie nuėjo lig savo žemių sienos, lig neplataus upelio, kurs bėgo plačiomis pelkėmis, neišbrendamomis liunijomis. Buvo tik vienas išeinamas takelis su gilia brasta. Bet ir tas reikėjo gerai žinoti, kad neišsisuktum in šoną ir nenugrimztum po vejos.

Pas upę, prieš ineisiant in liunijas, priešininkų vadas tarė savo draugams:

— Vyrai, daug turtų prisiplėšėme, daug gerybių turime. Midų vos arkliai pakelia. O mes alkstame, lyg šunes!

— Nakvokime čia, — sušuko vado draugai, — valgykime, gerkime už visą kelią. Arkliai pasiganys, rytoj brisime per pelkes.

Bustojo visi nakvoti. Paleido in pievas arklius. Gėrė, užė kuone visą naktį. Tik prieš pat aušrą sumigo pas gęstančias ugnis. Visi buvo pasigėrę, apkvaite...

Kad jie butų naktį nelėbavę, o pasidairę aplinkui, daug ką butų pamatę...

Vos tik visi sumigo, vos tik nutilo jų klyksmai ir užgeso paskutinės ugnys, — lyg perkunas krito ant jų Žilvytis su savo vyrų buriu...

Visi priešininkai paklojo galvas. Vienus vyrai kardais iškapojo, kitus žirgais išmindžiojo; o kurių

nesiekė kardai, kurių žirgai nesutrypė, tie pelkėse galą gavo. Namon nē vienas negrįžo, niekas nepranešė saviesiems apie baisy smugį ir didelį pavojų visai šaliai..

Atėmė Žilvytis visus turtus, kuriuos turėjo prisiplėšę priešininkai, paleido namo visus žmones in vergiją varomus.

IV.

Pats Žilvytis lyg audra inpuolė priešų žemėn... Nieks ten jo nelaukė, nieks nesitikėjo ateinant. Visi buvo pasiruošę pasitikti savuosius, grįžtančius su dideliu grobiu, su brangiais turtais. Visos pilys buvo atdaros, kareiviai nesusaukti, ginklai aprudiję, išmėtyti. Nėra kam pilių ginti!

Kaip audra, kaip perkunija aplėkė Žilvytis visą priešininko žemę skersai ir išilgai, nuo sienos lig sienos! Baisiai keršijo jis ir už savo tėviškę — seną pilį, ir už žilus tėvus, ir už jauną mergelę; bet užvis daugiau keršijo už savo tėvynę, už žmonių ašaras vargus, už vergijon paimtųjų kančias...

Kur žengė Žilvytis, kur siekė jo vyrai, ten žemelė grindimu virto, upių vandens krauju dažėsi, dangus nuo liepsnų rauda, tamsūs dumai saulę temdė!...

Nei Žilvytis, nei jo kareiviai neėmė neplėšė nei plonų drobių nē stuomenėlio, nei šiltų odų nē kailinėlių, nei midaus, nei nieko: tik iš visų rusių ir požemių paliuosavo vergus ir lėido juos eiti namo in tėvų šalį.

V.

Grįžo namo ir Žilvytis su savo broliu per tuščią šalį. Pats Žilvytis jojo pirmiau, kelią vedė. Jo žirgas sakus, nereikia jo nei valdyti, nei žiurėti: jis niekad nepaklaidįs, nei klampynėse neprigirdys.

Jojo Žilvytis ir visu keliu nē žodelio nepratarė. Tik kažką galvojo, galvojo... O baisy veidas, klajojančios akys rodė, jog kažkas negera...

Nieks nediršo ne tik pakalbinti, bet ir artyn prijoti.

Jau buvo netoli sienos.

Jojo per tamsią girią, per plačias tankmes, per kurias tik buvo tik siauras takelis.

Tik staiga sušlamėjo tankmės lapai, sujudo šakytės — ir iššinėrė smaili strėlė... Nē nesudėjavo Žilvytis, tik pasviro, pavades paleido iš rankų. Strėlė pervėrė kiaurai krutinę...

Sugrįžo Lietuvos karžygiai in savo žemę, iš kur Žilvytis buvo juos sukvietęs tėvynės ginti. Sukrovė narsiam vadui didelį laužą viduryj žalių pievų, ant Nemuno kranto, antkėlė ant jo Žilvytį ir jo draugą žirgą. Susirinkę vaidilos, kanklininkai apraudojo karžygi našlaitį. Jautriomis dainomis ramino jo audrią sielą, ašaromis gesino jo tėvynės meilę, kad nukeliavęs in dausas nesikankintų, nesiilgėtų šio pasaulio...

Užkurė laužą...

Pelenus supylė in aukso puodą, puodą indėjo in murytą duobę. Ant duobės supylė didelį, didelį kalną —

Žilvyčio kalną.

Iš "Vairo."

LIETUVOJE PASKELBTA MOBILIZACIJA.
ARMIJOS VADAS — GEN. ŽUKAUSKAS.

Amerikos pagelba Lietuvai.

Amerikos Lietuvių Tarybai nuo atstovų Paryžiuje štai kas pranešama:

"Nesenai prezidentas Smetona pašaukė visus vyrus tarnybon tarp 19 ir 24 metų amžiaus, kaip oficialiai pranešama iš Kauno. Generolas Žukauskas paskirtas vyriausiuoju Lietuvos armijos vadu. Pastarasis yra vienas pastebėtinų vyrų Europoje. Baigęs mokslą Petrogrado karės akademijoje, jis pasižymėjo rusų-japonų karėje. Pasaulinės karės laiku jis tarnybą pradėjo kapitonu ir buvo sužeistas keturius sykius veikiamajame fronte prieš vokiečius. Jis vadovavo Lietuvių Armijos divizijai, buvo patekęs bolševikams į nelaisvę ir buvo karės ministeriu pirmajame Lietuvos kabinate. Generolui Žukauskui vadovaujant armijoje, Lietuvos valdžia įsitikinusi, kad ji galės pasekmingai kovoti su bolševikų įsiveržimu ir kitais pavojais, kurie graso Lietuvos nepriklausomybei.

Kaune susiorganizavo Lietuvių-Amerikiečių Komitetas tiecti pašėpą Lietuvos moterims ir vaikams. Amerikiečiai lanko įvairias Lietuvos vietas ir visur Lietuvos gyventojų patinkami didžiausiu entuzijazmu, nes jie Amerikoj mato liuosuotoją iš vokiečių ir bolševikų priespaudos ir išgelbėtoją iš bado. Keli šimtai vaikų suorganizavo didelę padėkos demonstraciją priešais Amerikos delegacijos buveinę ir išreiškė prisirišimą ir meilę savo Amerikos gelbėtojams".

I LIEPELĘ.

Tu, liepele siubuonėle,
Suraminki vargdienėlį
Tarp skausmų didžių,
Nelaimių, vargų.

Gražus liepos liemenėlis,
Sustapdyk šiaurės vėjelį,
Tuoį verkti nustos
Širdis nevaitos.

Savo šakeles nulenkus
Širdžiai gailiai apsverkus
Paguosk tu saldžiai,
Vaitojant graudžiai.

Žaliais lapais, o, liepele,
Pridengk apverktą veidelį
Baltas rankeles,
Žydrias akeles.

Lai žiedai kvepianti tavo
Pašaldina širdį mano
Krutinė atgis,
Tu mano viltis...

Antanas.

2-16-19, Valparaiso, Ind.

KARININKU SKYRIUS.

REDAK. PRIERASAS: *Ligšiol lietuvių jaunimo militario lavinimosi srityje didžiausią kliūtį sudarė neturėjimas reikalingo kamandai lietuviško žodynėlio. Kitomis kalbomis kamanduoti ir tą kamandą suprasti nedaug kas įstengė.*

Žemiau talpinamas sudarytasis lietuviškas kamandos žodynėlis dabar tą didelę spragą užgręš ir padarys pažangesniu militari lavinimąsi.

“LIETUVOS LIUOSYBĖS SARGŲ”. VYRIAUSIO ORGANIZATORIAUS NURODYMAI.

Nuo pat pradžios L. L. S. organizavimosi reikalauta lietuviškos terminologijos pėstininkų kamandai. Kaikurie karininkai mėgino ką nors panašaus parupinti, bet jų pastangos nevisai nusisekė.

Trukumo užpildymui žemiaus paduodame reikalingus terminus. Ypač jie yra svarbūs, nes juos naudojama Lietuvos karuomenėje. Kiekvienas karininkas raginamas su jais gerai susipažinti.

J. BIELSKIS,

Vyriausias Organizatorius.

BENDRI NURODYMAI.

1. Instruktorius eina, dirba ar stovi visada taisyklingai. Jo pavyzdys palengvina naujininkų mokymą. Instruktorius turi būti nešiorkštus, kantrus ir žmoniškas. Nepasisekimas dažniausiai pareina ne nuo naujininko nenoro, bet nuo jo nežvalumo ar kurio netikusio įpročio.

2. Mokytojas pats pirma parodo, ką dirbs; rodydamas paaikškina kiekvieną veiksmo judesį atskirai. Naujininkai turi patys praktikuotis, kad įprastų. Instruktorius jų veiksmus tikrina paeiliui, taisydamas netaisyklinga

judesį, arba stovėjimą; jis taisydingai, griežtai, bet nieku būdu neižeisdamas, neužgaudamas. Instruktorius kareivio netaiso savo rankomis.

3. Veiksmai, pradžioje, yra veikiami dalimis, paskui iš karto. Tik ilgainiui teismokstama tiksliai ir greitai nuveikti. Bet mokytojas vis delto reikalauja, kad iš pat pradžių kareivis veiktų energingai ir stovėtų, kaip reikiant. Nuolat stovėdamas ar eidamas taisyklingai žmogus miklėja, stiprėja ir įpranta žengti laisvai ir galingai. Toks ir turi būti kareivis.

I.

VIENO MOKYMAS.

Stovėjimas be šautuvo.

Sparnas.

Ruošiamoji kamanda.

Vykdomoji kamanda.

1. Stok!

2. Domė!

3. Pagarba deš (i)-nėn, kai-rėn!

4. Gulk!

5. Kelk!

6. Laisvai!

7. Pasitaisyk!

8. Maldai kepures šalin!

Užsi-dėk!

II.

Sukiniai.

10. Deš (i)-nėn!

11. Kairėn!

12. Pusiau deš (i)-nėn!

13. Pusiau kairėn!

14. Ap-link!

III.

Judesiai.

15. Žengte-marš!

16. Deš (i)-nėn!

17. Pusiau deš (i)-nėn!

18. Kairēn!
19. Pusiau kai-rēn!
20. Aplinkui-marš!
21. Bēgte-marš!
22. Vietoje bēgte-marš!
23. Vietoje!
24. Tiesiog!
25. Sustok!
26. Tankiau!
27. Rečiau!
28. Didesniu žingsniu!
29. Mažesniu ž.
30. Pakeisk koją!

IV.

STOVĖJIMAS SU ŠAUTUVU.

(Stovėjimos be šautuvo kamandos).

V.

ŠAUDYMAS.

31. a) Dešinėj, kairėj į tokį-tokį taikinį.
 - b) Klupščiom, gulom, staciom.
 - c) Šaudymas eile!
 - d) !4! (taikiklio aukštis).
 - e) Eilė-šauk!
- Saliutavimo šaudymas:**
32. a) Šovimas eile!
 - b) Augštyt!
 - c) Eilė-šauk!
 33. Retai, tankiai po 00 šovinių pradėk!
 34. Gaiduką! Išimk šovinius!
 35. Taisyk!

ŠAUTUVO VEIKSMAI.

36. Kovon-rengkis!
37. Į ran-kas!
38. Že-mėn!
39. Ant pe-ties!
40. Šautuvu-gerbk!
41. Šautuvą pasikabink.
42. Nusikabink

2.

I.

EILĖS RIKIAVIMAS IR SKAIČIAVIMAS.

43. Eilė-stok!
44. Deš(i)-nėn lygiuogk!
45. Užpakalyj stok; pirmieji ir antrieji.
46. Pirmais, antrais išsiskaičiuok!
47. Paeiliui išsiskaičiuok!

II.

RETINIMAS, TANKINIMAS IR RIKIAVIMAS DVIELĖN.

48. Eilė kairėn, deš(i)-nėn, nuo vidurio per 00 žingsnių re-tėk!
49. Eilė kairėn, deš(i)-nėn, vidurin tan-kėk!
50. Dvieilėn-rikiuok!

III.

EILĖS JUDESIAI.

52. Lygiavimas deš(i)-nėn, kairėn, vidurin į tokį-tokį daiktą (paliai tokį-tokį daiktą) į mane, paskui manęs.

IV.

KRYPTIES ATMAINA.

53. 1) Eilės rikiavimu;
 - a) Eilė rikiuok dešinėn, kairėn.
 - b) Žengte, bēgte marš! (einant marš arba bēgte marš).
2. Eilės fronto keitimu į tokį-tokį daiktą;
54. a) Eilė į tokį-tokį daiktą dešinėn, kairėn!
- b) (bēgte), lygiuogk!
- 3) Eilės sukimu;
55. a) Eilė, dešinės, kairės sukimu!
- b) Žengte marš. (einant marš)!

3.

I.

KUOPOS MOKYMAS. RIKIAVIMAS IR SKAIČIAVIMAS.

(Eilės mokymo kamandos).

Tankinė rikiuotė.
Ištiesta rikiuotė.
Lygieji ir nelygieji skyriai.

II.

KUOPOS RIKIAVIMAS IR SUKINIAI.

(vieno ir eilės mokymo kamandos).

III.

GRETŲ DVEJINIMAS IR RIKIAVIMAS.

56. Gretas-dvejink!
 57. Gretas-rikiuok!
- Retinė rikiuotė.
Kuopos retinimas ir tankinimas (eilės mokymo kamandos).

Dvieilės (vienos eilės) rikiavimas, vienon eilėn (dvieilėn) (eilės mokymo kamandos).

IV.

ŠAUTUVŲ STATYMAS GUBOMIS.

58. Statyk!
59. Šautuvus!

V.

IŠTIESTOS KUOPOS JUDESIAI IR KRYPTIES ATMAINA

(eilės mokymo kamandos).

VI.

VOROS RIKIAVIMAS, PERRIKIAVIMAS IR IŠTIESIMAS.

Voros rikiavimas fronto kryptimi pradėdant eiti, arba einant;

60. Kuopa, iš dešinės (kairės) skyriais.
61. Žengte-marš (einant-marš). Voros rikiavimas su krypties atmaina stačiu kampu vietoj ir einant;
62. a) Skyriais kairės (dešinės) sukimu!
b) Žengte-marš (einant-marš).
c) Kuopa stok arba tiesiog.
Kuopos pasuktos gretomis deš(i)-nėn (kairėn) perrikiavimas skyrių voron;
63. a) Gretas rikiuok! (jeigu buvo padvejintos)
a) Skyriais rikiuok kairėn (dešinėn).
c) Žengte-marš! (einant-marš).
d) Kuopa sustok arba tiesiog. Kuopos sustatytos vora, leidimas pirmyn gretomis;
64. a) Kuopa dešinėn (kairėn).
b) Skyriais dešinės (kairės) sukimu!
c) Žengte-marš (einant-marš)!
d) Tiesiog!
b) Žengte-marš! (einant-marš). Kuopos tiesimas priešakinio skyriaus tiesimu;
65. a) Kuopa, rikiuok kairėn (dešinėn).
b) Žengte-marš! (einant-marš). Kuopos tiesimas sustojant;
66. Priešakinio skyriaus tiesumu, kuopa, rikiuok kairėn (deš(i)-nėn-marš!
Kuopos, pasuktos gretomis, tiesimas;
67. a) Gretas rikiuok.
b) Kuopa, rikiuok kairėn (deš(i)-nėn).
c) Žengte (bėgte)-marš (einant marš) (arba bėgte-marš).

VII.

VOROS JUDESIAI IR KRYPTIES ATMAINA.

68. a) Lygiuogk deš(i)-nėn, kairėn!
69. a) Kuopa kairės (dešinės) sukimu!
b) Žengte-marš (einant-marš).
c) Tiesiog (marš, tiesiogk).

VIII.

ŠAUDYMAS.

(Vieno mokinio kamandos).
Salvė.

IX.

SKLEISTINĖ RIKIUOTE.

Prisitaikymas prie vietos.
Distancija.
Terpeklis.
Eilė.
Baras.
Graudinė.
Ryšiai.
Graudininkas.
Įsakymas.
Paliepiamas.
Sutartinis ženklas.
Grandies valdymas.

X.

BĖGINIAI.

- Kuopos skleidimas.
Kuopos skleidimas vietoj, fronto tiesimu arba į nurodytą poziciją;
70. a) Kuopa fronto tiesimu (arba į tokią-tokią poziciją) nuo vidurio (dešinėn, kairėn).
b) Grandinė! (pridedant, jeigu reikia-bėgte).
Einant pirmyn.
71. Kuopa, nuo vidurio (kairėn, deš(i)-nėn) grandinė!

XI.

GRANDINĖS ŠAUDYMAS.

- Nuolatinis taikiklis.
Atskirtieji šuviai.
Taikiny.
Taikiklio augštis.
Retieji šuviai:
72. Retai, skyriais (arba grandimis) pradėk!
73. Iš deš(i)-nės (kairės) po vieną pradėk!

74. Grandimis po vieną pradėk!
Tankieji šuviai:
75. Tankiai pradėk!
Paskirto šovinių skaičiaus šuviai:
76. Po vieną apkabą (pavyzdžiui) pradėk!
Šuvių paliova.

XII.

GRANDINĖS JUDESIAI.

- Atsargos gaidukas.
Žengimas.
77. a) Gaiduką!
b) Tokio ir tokio skyriaus tiesumu, į tokį-to-
kį daiktą (paskui manęs).
c) Kuopa-pirmyn!
78. Į tokį-tokį daiktą (arba paskui viršininką)
tokios ir tokios grandies kryptimi!
79. Kuopa-stok!

XIII.

BĖGINIAI SKYRIAIS.

80. Tokios-tokios grandies kryptimi, į tokį-to-
kį daiktą (paskui manęs) pirmyn bėgkte!
Bėginiai grandimis ir pavieniui, slinkimas
pirmyn šliaužiant.
81. Atgal!
Ataka ir kova durtuvais:
82. Valio!
83. Atakuok-pirmyn!

4.

RATOS MOKYMAS.

- Pirmoji pusratė.
Antroji pusratė.
Tiesinis.
Ištiesta ratos rikiuotė.
Kuopų voros.
Kovos tvarka.
Ratos trimituotojas.
Bugninis.
84. Bugniniai prieš ratą!
Žingsnelis.
Priešakinė kuopa.
Kuopų voros rikiavimas vietoj.
85. a) Ratą, kuopų voron deš(i)-nėn).
b) Žengte (bėgte)-marš.
Kuopų voros rikiavimas imant eiti:
86. a) Rata iš deš(i)-nės (iš kairės) kuopomis.
b) Žengte-marš (einant-marš).
87. Žingsneliu!

Kuopų voros rikiavimas iš gretų:

88. a) Gretas rikiuok (jeigu buvo sudvejintos).
b) Deš(i)-nėn (kairėn) kuopų voron.
c) Žengkte (bėgkte)-marš (einant-marš).
Kuopų voros perrikiavimas į skyrių vorą:
89. a) Rata iš deš(i)-nės (iš kairės) skyriais.
b) Žengkte-marš (einant-marš)
Kuopų voros surikiavimas į gretas:
90. a) Rata deš(i)-nėn (kairėn)
b) Gretas-dvejink.
91. a) Kuopų deš(i)-nės (kairės) sukimu!
Žengte-marš (einant-marš).
Vorų tiesimas:
92. a) Rata, rikiuok dešinėn (kairėn)!
b) Žengte-marš (bėgkte) (einant-marš).
Sustojant priešakiniai daliai:
93. a) Priešakinės kuopos tiesumu rata rikiuok
(dešinėn) kairėn
b) Marš (bėgte-marš).
Kuopų rikiuotė:
94. Kuopomis rikiuok (jei reikia bėgkte).
Ratos rinkimas:
95. Tokiai ir tokiai kuopai vorą rikiuok.
Kovos tvarka ratai.
Ratos kovos baras.
Atsarga.
Grandinės stiprinimas.
Kovos krypties atmaina mažu kampu.
Visuose kituose ratos rikiuotės veiksmuose
vartojamos kuopos mokymo kamandos.

5.

BATALIONO MOKYMAS.

- Bataliono rikiuotės:
a) Atsargos ir Žygiuotės vora.
b) bataliono kovos tvarka.
c) rikiuotė ratomis.
Atsarginės voros perrikiavimas.
Žygiuotinė:
96. Batalione, iš deš(i)-nės (kairės) skyriais,
tokia ir tokia rata pirmyn!
Žygiuotinės voros perrikiavimas atsargine:
97. Batalione, atsargos voron!
Atsargos tvarka.
Visuose kituose bataliono rikiuotės veiksmuo-
se vartojamos kuopos ir ratos mokymo ka-
mandos.

IŠ CENTRO RAŠTINES.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSINĖ ATSKAITA.

Už sausį, vasarį ir kovą mėnesinės ir kitos
ineigos į organo fondą.

SAUSIS 1919 m.

Kun. P. Augustaitis už prenumeratą . . .	\$1.50
A. Živaitis už pavienius egzempliorius . . .	7.00
91 kp. Bloomfield, N. J.	3.60
37 kp. Bridgeport, Conn.	4.50
33 kp. Montreal, Canada	25.00
15 kp. Wilkes-Barre, Pa.	29.80
K. Kudirka (mėnesinė)	2.00
Kun. Struckis (už prenumeratas)	4.00
D. Rupainis (už klišę)	2.20
Kun. P. Čėsna (prenumerata)	2.00
28 kp. Spring Valley, Ill.	7.80
33 kp. Montreal, Canada	1.00
B. Dovmantaitė	1.00
20 kp. Nashua, N. H.	21.00
31 kp. Binghamton, N. Y.	27.90
33 kp. Montreal, Canada	1.00
86 kp. DuBois, Pa.	5.70
23 kp. Philadelphia, Pa.	18.00
39 kp. Minersville, Pa.	5.60
80 kp. St. Louis, Mo.	11.55
A. J. Žvirblis (mėnesinė)	1.00
4 kp. Chicago, Ill.	39.70
24 kp. Chicago, Ill.	4.50
43 kp. Grand Rapids, Mich.	2.40
92 kp. Niagara Falls, N. Y.	13.50
3 kp. Philadelphia, Pa.	18.30
J. Ivanauskas (prenumerata)	1.00
86 kp. Du Bois, Pa.	23.00
17 kp. So. Boston, Mass.	23.30
83 kp. Rockford, Ill.	5.35
61 kp. Paterson, N. J.	13.80
85 kp. Westville, Ill.	25.30
65 kp. New Philadelphia, Pa.	4.65
88 kp. Donora, Pa.	14.00
12 kp. New York, N. Y.	4.40
Viso sausyje inėjo	\$376.30.

VASARIS 1919 m.

37 kp. Bridgeport, Conn.	10.95
12 kp. New York, N. Y.	20.00

10 kp. Athol, Mass.	22.70
16 kp. Chicago, Il. (už klišę)	5.40
56 kp. Braddock, Pa.	10.85
61 kp. Paterson, N. J.	26.30
33 kp. Montreal, Canada	1.00
32 kp. Kingston, Pa.	12.90
17 kp. So. Boston, Mass.	2.75
B. Ivanauskiūtė (mėnesinės)	1.00
28 kp. Spring Valley, Ill.	13.95
49 kp. Brooklyn, N. Y.	31.80
69 kp. Pittsfield, Mass.	12.00
5 kp. Chicago, Ill.	29.70
36 kp. Chicago, Ill.	42.60
79 kp. Detroit, Mich.	18.60
48 kp. Springfield, Ill.	27.00
Pr. Juras (už klišę)	2.50
12 kp. New York, N. Y.	10.00
96 kp. Dayton, Ohio	4.93
38 kp. Kenosha, Wisc.	28.05
65 kp. New Philadelphia, Pa.	5.10
95 kp. South City, Iowa.	21.00
78 kp. Lawrence, Mass.	33.30
6 kp. Harford, Conn.	59.80
68 kp. Wanamie, Pa.	6.00
80 kp. St. Louis, Mo.	2.20
29 kp. Newark, N. J.	42.00
13 kp. Chicago, Ill.	56.10
44 kp. Brooklyn, N. Y.	21.00
2 kp. Lewiston, Me.	26.40
M. Mauzukė (mėnesinės)	1.00
84 kp. Chicago Heights, Ill.	19.80
32 kp. Kingston, Pa.	1.00
1 kp. Montello, Mass.	21.90
89 kp. Pittsburgh, Pa.	11.10
60 kp. Kewanee, Ill.	27.70
31 kp. Binghamton, N. Y.	2.80
9 kp. Pittsburgh, Pa.	25.00
40 kp. East St. Louis, Ill.	36.85
7 kp. Waterbury, Conn.	98.05
Viso vasario mėnesyje inėjo	\$853.08.

KOVAS 1919 m.

6 kp. Harford, Conn.	3.60
62 kp. E. Pittsburgh, Pa.	21.60
18 kp. Cambridge, Mas.	26.70
27 kp. Norwood, Mass.	10.95

51 kp. Sheboygan, Wisc.	15.30
29 kp. Newark, N. J.	12.00
46 kp. Vandergrift, Pa.	9.80
62 kp. W. E. Pittsburgh, Pa.	2.40
36 kp. Chicago, Ill.	36.00
82 kp. Gary, Ind.	47.00
Per B. Dovmantaitę (mėnesinės)	2.00
43 kp. Grand Rapids, Mich.	30.80
23 kp. Philadelphia, Pa.	3.40
79 kp. Detroit, Mich.	11.00
2 kp. Lewiston, Me.	1.10
Viso kovo mėnesyje inėjo	\$233.65.

AUKOS SPAUSTUVĖS ISTEIGIMUI. SAUSIS 1919 m.

A. Živaitis,	1.00
Liet. Vyčių Chicagos Apskr. (susirinkime surinkta)	114.00
Viso	\$115.00.
Paskola nuo p-lės P. Maladauskaitės	\$200.00.

VASARIS 1919 m.

K. Zaromskis	10.00
O. Kavaliunaitė	1.00
8 kp. Chicago, Ill. (narių auka)	30.00
4 kp. " " " "	43.00
36 kp. " " " "	19.30
16 kp. " " " "	22.70
B. Saunorio ir Žuklio (nariai 92 kp.) ...	2.00
25 kp. Cleveland, Ohio	103.50
Pono Žitkaus šeimyna (nariai 25 kp.) ..	10.00
19 kp. Baltimore, Md.	68.00
Kun. J. Lietuvninkas (narys 19 kp.) ..	50.00
4 kp. Chicago, Ill.	54.00
41 kp. Brooklyn, N. Y.	18.00
Viso vasario mėn. inėjo	\$431.50.

KOVAS 1919 m.

A. Urbonas (narys 62 kp.)	10.00
95 kp. Sioux City, Iowa.	10.00
23 kp. Philadelphia, Pa.	39.10
Viso kovo mėnesyje inėjo	\$59.10.

SUTRAUKA.

Sausio mėnesyje į organo fondą	\$376.30
Vasario " " " "	853.08
Kovo " " " "	233.65
Viso labo	\$1,463.03.

AUKOS.

Sausio mėn. į aukų fondą	115.00
Vasario " " " "	431.50

Kovo " " " "	59.10
Viso aukų inplaukė per 3 mėn.	\$605.60
Paskola nuo p-lės P. M.	\$200.00
Viso labo per sausį, vasarį ir kovą in- plaukė	\$2,268.63.
Balansas iš 1918 m.	\$1,194.80
Viso labo po 6 Seimo iki 1 d. balan- džio, 1919 inplaukė	\$3,463.43.

Pastaba: "Vyčio" No. 1 (58) atskaitoje iš 1918 m. buvo paskelbta balansas \$1194.85 — turėjo būti \$1194.80. Sekančiame numeryje bus atskaita už antrą bertainį. Išmokėjimų atskaitą gal praneš iš-dininkas.

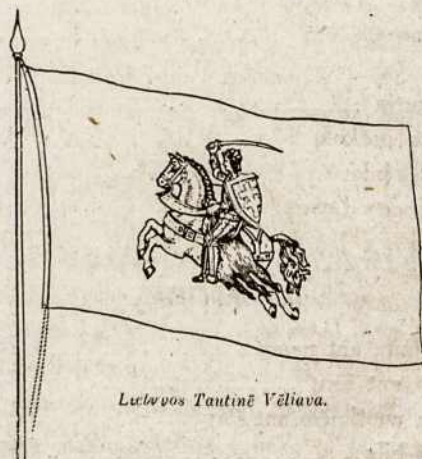
Skolingos kuopos, atsilyginkite. Laukti paskuti-nių dienų prieš Seimą nevertėtų.

Vincas Rukštalis,

Liet. Vyčių Centro Rašt.

Kas buvo leberalų Seime, patėmijo, kad į salėje pastatytą varpą daugiau domos kreipta, negu į ką ki-tą. Neturint apie ką kalbėti, varpas buvo inkvėpimo šaltinis. Todėl apie jį daugiausia ir pačių kalbų pasa-kyta.

Bet varpu gerėties ne visi yra linkę. Jis lietuvius stato mėgdžiotojų rolėje tos tautos akyse, tarpe ku-rios gyvename. Negali būti smagu, kai į mus žiuri tik kaipo į sugebančius megdžioti.

Lietuvos Tautinė Vėliava.

LIETUVOS VYČIŲ PASKOLOS IR STATYMO
BENDROVĖS NUO BALANDŽIO 1 D., 1918 M.
LIGI BALANDŽIO 1 D. 1919 M.

Metinė atskaita.

(Nuo 1 dienos balandžio 1918. Paskolos ir Statymo Bendrovė yra inkorporuota State of Illinois ir peržiuriama per Auditor of Public Accounts. Bendrovės ofisas randasi po No. 3230 Auburn Ave., Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kambaryje No. 1).

TURTAS:

Paskolinta ant Real Estate	10,800.00
Paskolinta ant knigučių	800.00
Nedamokėtų nuosimčių	50.00
Užsilikusių mokesčių ant šerų	753.50
Pinigų ant rankos	4,839.92
Viso	17,243.42

ATSAKOMYBĖ:

Ant šerų	13,390.50
" " Įmokėta iškalno	550.50
" " Užsilikusių	753.50
Depozitų	1040.00
Apsaugos Fonde	30.00
Uždarbis padalintas	1478.92
Viso	17243.42

INPLAUKOS:

Pinigų pas išdininką 1 d. balandžio, 1918	4630.83
Įmokėta už šerus per 1918	6805.20
Nuosimčių	854.42
Istojimo	62.00
Perrašymo	9.50
Bausmės	6.21
Už knygutes	3.00
Atmokėta paskolų	3350.00
Atmokėtos bilos	455.00
S. V. Liberty Loan	100.00
Viso	20381.16.

IŠMOKĖJIMAI.

Paskolinta ant namų	7800.00
Išmokėta ant šerų	3756.40
Išmokėta nuosimčio ant šerų	85.46
Išmokėta bilų	3500.00
Išmokėta nuoš. už paskolas	43.73
Generališkos išlaidos	25.30
Algos	163.50
Paskelbimai ir spauda	46.85
Pinigių ant rankos	4839.92

S. V. Liberty Loan	100.00
Apsaugos Fonde	20.00
Viso	20381.16

Visų šerų buvo pradžioje 1918 metų 445. Naujų atidaryta 256, uždaryta 164. Visų veikime yra 537. Nauja serija prasideda 1 d. sausio, 1 dieną liepos ir 1 d. spalio.

Nuo 1 dienos liepos atidarome klesas mokėjimui A. B. C. Klesa A. mokama po 25c į savaitę už \$100.00, išmokama į 6 metus ir 3 mėnesius. Klesa B yra mokama po 50c. į savaitę, išmokama į 3 metus ir 3 mėnesius. Klesa C mokama po 12½ cento į savaitę, išmokama per 12 metų.

Prisirašyti prie Liet. Vyčių Bendrovės galima visuomet. Susirinkimai atsibuna kas pirmadienis, Šv. Jurgio parapijos svetainėje. Pinigus gali atsiimti ant kiekvieno pareikalavimo. Už padėtus pinigus mokame 3 nuoš. Turėdami reikalus paskolinimo ar pirkimo namų, galite kreipties pas Valdybą. Darant paskolas, jokių išlaidų nėra.

G. Zakas, pirmininkas,

Paul P. Baltutis, raštininkas,

Baleslovas Sekleckis, išdininkas.

Vincentas W. Rutkauskas,

Advokatas ir Notaras.

Direktoriai: P. Makuška, J. Baltutis, J. Ausevičia, J. Palijanskas ir A. Grišius.

L. VYČIŲ NEW YORK IR NEW JERSEY
APSKRIČIO 13-JO SUVAŽIAVIMO
PROTOKOLAS.

L. Vyčių N. York ir N. J. Apskričio 13-sis susi-važiavimas įvyko gegužės 4-tą dieną, 1919 m. Apreiškimo Panelės Šv. svetainėje, Brooklyn, N. Y.

Susirinkimą malda atidarė J. K. Miliauskas 2:30 po pietų.

Dalyvavo:

Apskričio Valdyba: J. K. Miliauskas — pirmi-
nin., P. Bajorinas — vice-pirminin., A. Alyčiūtė —
raštin. A. K. Mansandukas — išdinin.;

Delegatai iš kuopų: 29-tos kp., Newark, N. J.:
A. K. Masandukas, S. Misiunas; 41-mos kp. Broo-
klyn, N. Y.: J. Viršulis, J. Adomaitis, A. Šniečkus, J.
Krasnickas, J. Matulaitis; 44-tos kp., Brooklyn, N. Y.:
V. Bendaravičius, O. Teiberiūtė, A. Dailydžiūtė, A.
Puišūtė, J. Lukoševičius, M. Teiberiūtė; 49-tos kp.,
Brooklyn, N. Y.: J. Sabaliauskas, A. Alyčiūtė; 61-

mos kp., Peterson, N. J.: kun. J. Petraitis, J. Spranaitis, B. Nakrošius, P. Venskaitis, M. Petraitė, B. Gedgaudaitė; Svečiai: P. Ručas (41-mos kp.), J. Žerolis (41-mos kp.), M. Razanauskas (41-mos kp.).

Perskaityta ir priimta protokolais. V. Barzdaitis išrinkta už reporterį.

Pirmininkas užsiminė apie Detroito nuotikius ir patarė tą dalyką užmiršti. Su tuo visi sutiko.

Iždininko raportas. Atmokėta solos \$ 7.50 29-tai kp. Newark, N. J.

Apskričio Choro komisijos raportas. J. Spranaitis pranešė, kad nėra vadovo, kuris mokintų, tai atidėta ant šio Apskričio suvažiavimo.

Organizatorių raportas. S. Misiunas išdavė raportą, pranešdamas, kad nieko neveikė, kadangi jo manyta, kad yra išrinkti kiti organizatoriai. P. Venskaitė ir-gi tą patį pranešė.

Vyčių spaustuvės reikale nutarta darbuoties visoms kuopoms kiek galint. Tuo tikslu rengti įvairias pramogas, pasilinksminimus, kad surinkus daugiau pinigų. Visi pritarė dėti pastangas.

Iš 41-mos kuopos buvo įnešimas surengti Apskričio bendrą išvažiavimą. Liko užgirta. Išvažiavimas bus New York'o valstijoje, birželio mėnesyje. Dieną nuskirs komisija. Suradimui tinkamos vietos išrinkta šie asmenys: P. Ručas, J. Sabaliauskas ir P. Bajorinas.

Kun. J. Petraitis įnešė rengties prie maršruto sekantį rudenį. Nutarta rengties. Išrinkta komisija: Kun. J. Petraitis, B. Nekrašas, J. Banis, A. K. Masandukas ir J. Adomaitis.

Virš-minėta komisija apsiėmė pasidaruoti del įvykdinimo Apskričio choro.

Organizatorių rinkimas. Kun. J. Petraitis apsiėmė suorganizuoti naują kuopą Cliffside, N. J. Komisijon dar inėjo: B. Nakrošius, S. Misiunas, A. K. Masandukas. Šie apsiėmė darbuoties, kiek tik išgalės.

Pirmininkas įnešė organizuoti ir traukti prie bendro darbo lietuvius kareivius ir daštirti, kokį kuris užsiėmimą turėjo tarnaudamas Dėdei Samui. Įnešimas likosi užgirtas.

Rengti priėmimo iškilmes sugrįžtantiems iš užjūrio veikėjams, pasidarbavusiems Lietuvos Laisvės reikalams.

Sekantis susirinkimas bus Harrison, N. J. prieš Vyčių Seimą.

Susirinkimas uždarytas malda ir Lietuvos himnu.

J. K. Milėuskas, pirmin.

Alena Alyčiūtė, raštin. ...

A. A. ONA ŠIMULIUNIUTĖ.

Gimus Lietuvoje, Kauno gub. Aužgirių sodžiuje.

Amerikon atvežta 5 metų amžiaus. Baigusi šv. Baltramiejaus parapijinę mokyklą Waukegane, Ill. Metai laiko persikėlė į Kenosha. Prigulėjo prie L. Vyčių 38 kuopos ir užėmė raštininkės vietą. Buvo gabi aktorė ir dainininkė. Nemažai atsižymėjo publikoje.

Mirė birželio 10 d. 1919 m. sulaukus 18 m. amžiaus.

Iškilmingos laidotuvės buvo birželio 14 d., Waukegane, Ill. L. Vyčių 38-ta kp. apvainikavo velionės baltai žibantį karstą gražiu vainiku iš gyvų rožių ir laidotuvėse dalyvavo.

Velionė buvo darbšti, dora lietuvaitė. Lai Dievas jai suteikia amžiną garbės vainiką.

S. G.

L. VYČIŲ N. ANGLIJOS APSKRIČIO 7-TOJO SUVAŽIAVIMO PROTOKOLAS.

Suvažiavimas įvyko gegužės 4 d., 1919 m. šv. Pranciškaus par. svet., Lawrence, Mass.,

Apskričio pirmin., Pranui Zataveckui, nepribuvus, posėdžius atidarė vice-pirminin. p-lė Ona Bugailaitė, ir pakvietė vietinį kleboną kun. F. A. Virmauskį atkalbėti maldą. Po maldai dainuota Lietuvos himnas pianu vedant vietiniam vargonininkui M. Paukaičiui. Toliaus garbės narys M. A. Norkunas pasakė jaunimui pritaikintą kalbą.

Nepribuvus Apskričio raštininkei, suvažiavimas protokolo rašymui išrinko p-lę Oną D. Šidaravičiūtę.

DELEGATŲ PRIĖMIMAS.

Iš Cambridge'o 18-tos kuopos buvo J. K. Naujalis ir Vladas Jakavičius; iš Worcester'io 26-tos kuopos: Petras Milius, Vincas Stankus; iš So. Boston'o 17-tos kuopos: J. Markelionis, J. Meškauskas, J. L. Petrauskas; iš Athol, Mass., 10-tos kuopos: Aleksandra Ambrozaitis; iš Norwood, Mass., 27-tos kuopos: Jonas Kašėta; iš Nashua, N. H. 20-tos kuopos: Ona Bugailaitė; iš Lawrence, Mass., 78-tos kuopos: Ona Šidaravičiūtė, Antanas Petronis, L. A. Čebatoriūtė, J. A. Kriviūtė ir Marijona Užkuriūtė; taipgi suteikta pilnas balsas atsilankiusiam kareiviui J. Jakubauskui.

Sekė rinkimas sesijoms valdybos. Išrinkta: pirminin. — J. L. Petrauskas, vice-pirminin. — Vincas Stankus, rašt. — Ona D. Šidaravičiūtė; prie mandatų ir įnešimų: M. Užkuriūtė, P. Milius, J. K. Naujalis.

Skaityta pereito suvažiavimo protokolas ir vienbalsiai priimtas.

Toliaus sekė valdybos raportai. Pirminin. Pranas Zataveckas nepribuvo ir jokio raporto neprisiuntė. Vice-pirminin. Ona Bugailaitės raportas priimtas ir už didelį jos pasidarbavimą suvažiavimas išreiškė jai padėką. Rašt. p-lė Ona Kašėtaite prisuntė telegramą, kuriame pažymėta, kad jokio raporto neturi. Išdininko J. Kašėtos raportas priimtas. Pasirodė, kad nevisos kuopos užsimokėję Apskričio mokesį. Suvažiavimas pageidauja, kad neužsimokėjusios kuopos privalo atsilyginti su Apskričiu už 1918 ir 1919 metus. Apskričio ižde yra 13.37.

Išreikšta papeikimas buvusiam pirminin. Pranui Zataveckui ir rašt. Onai Kašėtaitei už nepribuvimą į suvažiavimą.

Sekė kuopų raportai. 1-ma kuopa, Brockton, Mass., raportą prisuntė raštu; už 27-tą kuopą, Nor-

wood, Mass., pranešė Jonas Kašėta; už 10-tą kuopą, Athol, Mass., Aleksandra Ambrozaitis; už 17-tą kuopą, So. Boston, Mass., J. L. Petrauskas; už 18-tą, Cambridge, Mass., V. Jakavičius; už 20-tą, Nashua, N. H., Ona Bugailaitė; už 26-tą Worcester, Mass., Vincas Stankus; už 30-tą, Westfield, Mass., vice-pirminin. — p-lė Ona Bugailaitė; už 78-tą, Lawrence, Mass., L. A. Čebatoriūtė.

Skaityta laiškas su linkėjimais nuo kun. P. J. Juškaičio, Cambridge, Mass., klebono.

NUTARIMAI.

1. Nutarta išreikšti pagyrimas "Vyčio" redaktoriui.

2. Kad busiantis raštininkas pareikalautų kiekvienos kuopos prisiųsti savo valdybos antrašus; kuri kuopa to nepadarys, gaus papeikimą.

3. Nutarta, kad kiekviena kuopa turėtų sau vieną vadovą žaisluose ant visados.

4. Kad kiekviena kuopa stengtųsi įsisteigti Vyčių namą.

5. Kad Apskričio valdyba rupintųsi organizuoti L. Vyčių kuopas kur jų nėra, ir remti silpnesnes.

6. Remti L. R. Kryžių.

7. Kad Apskričio Valdyba paskirtų asmenis organizuoti L. Vyčių priaugančiųjų skyrius.

8. Kadangi Pranas Zataveckas pastarais laikais turi ryšius su kitų srovių žmonėmis, pataikauja laisvamaniams, o Vyčius žemina ir kenkia jų veikimui, Apskričio suvažiavimas ingalioja 26-tą kuopą Praną Zatavecką išbraukti iš Vyčių.

9. Nutarta permaintyti suvažiavimo dieną: vieton 30 gegužės, Apskričio gegužinė bus liepos 4-tą.

10. Apskričio gegužinės, liepos 4-tą d. Lawrence, Mass., pelną skirti "Vyčio" spaustuvės naudai ir pageidaujama, kad visos kuopos prisidėtų prie to išvažiavimo, kiek tik išgali.

11. Kad Apskričio valdyba parupintų agitatorių, kuris darbuotųsi organizacijos gerovei. Agitatoriaus lėšas apmokės Apskritis.

12. Nutarta Apskričio suvažiavimą šaukti 2 kartus į metus — balandžio ir spalio mėnesiais, bet jeigu Apskričio valdyba matytų reikalą šaukti dažniau, tai gali 3 arba 4 kartus į metus.

13. Sekantis suvažiavimas bus Nashua, N. H.

IŠRINKTA NAUJA VALDYBA.

Pirminin.: Aleksandra Ambrozaitis, 92 Fern St. Athol, Mass.;

Vice-pirminin.: Marijona Užkuriūtė, 97 Willow St., Lawrence, Mass.,

Raštininkė: Ona D. Šidaravičiūtė, 237 Prospect St., Lawrence, Mass.;

Iždin.: Ona Bugailaitė, 24 Howard St., Nashua, N. H.

Iždo globėjai: Petras Milius ir Jonas Kašėta.

Al. K. Ambrozaitis, pirmininkas.

Ona D. Šidaravičiūtė, raštininkė.

Kurios kuopos neprisiuntė delegatų į Apskričio suvažiavimą ir nepridavė raportų, taip-pat ir silpnai gyvuojančios bei veikiančios kuopos, kogreičiausia susineškite su Apskričio Valdyba.

A. K. Ambrozaitis,

L. V. N. A. Apskr. pirmin.

Susirinkusieji taip prakilniam tikslui pritarė.

Paskui skaityta įstatų projektas ir su mažais pataisymais priimtas. Įstatai bus paskelbti vėliaus.

Toliau sekė rinkimas valdybos. Pirmininkas ir jo pagelbininkas rinkta slapto balsavimu iš trijų kandidatų. Kiti valdybos nariai išrinkta viešai. Pirmininku liko J. Balsis, vice-pirmin. B. Mikalauskas, nutarimų rašt. p-lė K. Kaminskaitė, finansų raštin. E. Jovaišaitė, kasininku J. Kudirka, kasos globėjais V. Daukša ir J. Saunoras, knygius B. Janušauskas, maršalka J. Sorokas ir Pivoriunas, vedėju A. Pocius, korespondentu J. Kudirka. Ant galo nutarta surengti bendrą šeimynišką išvažiavimą. Tuomi reikalu rupintis palikta valdybai.

A. Pocius, susirink. vedėjas,

D. G. Šulckaitė, susirink. rašt.

PROTOKOLAS.

Chicagos ir apielinkių lietuvių R. Kat. chorų susivienijimo atstovų pirmas susirinkimas įvyko birželio 4 d., 1919 m. Mark White Square Parkučio svetainėje.

Susirinkimo vedėju vienbalsiai išrinkta A. Pocius, nutarimų raštininke p. D. Šulckaitė.

Pribuvusieji atstovai pridavė mandatus. Buvo iš šių chorų: Dievo Apveizdos par., Chicago, Ill.: F. Butneraitė, D. G. Šulckaitė, V. Volteraitė, A. Augustinas, S. Šimulis ir choro vedėjas J. Kudirka; Šv. Jurgio par.: V. Kulis, E. Jovaišaitė, A. Luzinaitė, J. Saunoris ir choro vedėjas B. Janušauskas; Šv. Mykolo par.: K. Kaminskaitė, A. Rugienius ir choro vedėjas B. Lauraitis; Aušros Vartų par.: A. Pocius; Šv. Antano par., Cicero, Ill.: V. S. Jučiūtė, Jurgeliutė, J. Vilkelis, U. Navickas, choro vedėjas B. Mikalauskas; W. Pulman, Ill.: L. Mečiūtė, E. Jasulaitė, J. Sorokas, L. Genutis, choro vedėjas J. Balsis; L. Vyčių Chicagos Apskričio choro: P. Varakulis, E. Jovaišaitė, choro vedėjas A. Pocius; viso delegatų atsilankė 28; nepribuvo iš sekančių chorų: Šv. Kryžiaus par., Chicago, Ill., Visų Šventų par., Roseland, Ill., Nekalto Prasidėjimo par., Brighton, pk., South Chicago ir Chicago Heights.

Visų pirmu susirinkimo vedėjas paaiškino susirinkimo tikslą sekančiai: kad suvienyti visus Chicagos ir apielinkių R. Kat. chorus tinkamesniam ir geresniam atstovavimui lietuvių įvairiose svetimtaučių tarpas iš tarpo rengiamose iškilmėse. Pajvairinimui ir pagražinimui ypatingų-bažnytinių ir tautos švenčių, sumokinant visus chorus tas pačias giesmes ir per didesnes iškilmes bendrai susirinkus giedoti.

L. VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO VEIKIANČIOS KOMISIJOS ĮSTATAI.

Tikslas.

Tvarkyti L. Vyčių Chicagos Apskričio veikimą.

Komisijos sąstata.

a. L. Vyčių Ch. Apskr. Veikiančiąją Komisiją sudaro Apskričio pirmininkas, kuopų atstovai, renkami višiemis metams. Kiekviena kuopa, neatsižvelgiant į skaičių narių, turi teisės turėti vieną atstovą Veikiančioje Komisijoje, o paskui nuo 50 narių gali darinkti po vieną; reiškia, jei kuopa turi 100 narių, ji turi teisės turėti du atstovu (ligi 100 1 atstovas) ir t. t.

b. Veikiančioje Komisijoje savo atstovus turi Apskričio skyriai, kaip antai jo Choras, Dramatiškasis Skyrius ir t. t.

AUKOS VYČIŲ SPAUSTUVEI

Birželio 9-tą dieną Lietuvos Vyčių 24-ta kuopa per A. Dudą perdavė auką Vyčių spaustuvei.

Viso \$24.15

KAS JAUNIMO VEIKIAMA.

CHICAGO, ILL.

Iš Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio Susirinkimo.

Pastarasis Apskričio susirinkimas buvo birželio 15 dieną, Šv. Kryžiaus par. svet. Pradėta malda.

Raštininkei išskaičius protokolą ir jį priėmus, svarstoma reikalai. Pirmininkas, Ig. Sakalauskas, komisijos vardę, praneša pikniko raportą. Inplaukų komisijos rankose jau yra \$450.50, išlaidų yra \$325.50; kai-kurios kuopos dar nepridavė pinigų už parduotus pikniką tikietus. Suvedus visa tvarkon, Apskričiui liks apie 130 dolerių pelno. Delegatai, išklause raporto, jį priėmė ir išreiškė padėką pikniko rengimo komisijai.

Toliau seka pranešimai iš Apskričio Veikiančios Komisijos. V Komisija jau baigia susiorganizuoti, pasitiekė įstatus. Ji prieš Apskričio susirinkimą laikė du savo susirinkimus, kuriuose dalyvavo beveik visų kuopų atstovai. Veikiančios Kom. raštininkai paskaitė protokolus, iš kurių paaiškėjo, kokie reikalai buvo apkalbėta ir prie kokių rezultatų prieita.

Tradicijinis Apskričio išvažiavimas liepos 4-tą dieną įvyks Willow Spring laukuose. Kitos vietos, tokiam išvažiavimui patogios, nesiranda. Aprinktoji vieta dar ir tuomi gerą, kad jau kelintas iš eilės išvažiavimas ten-pat buna, todėl gerai žinoma.

Šiuometinis Apskričio išvažiavimas išeina jubilėjinis, nes penktas iš eilės. Sumanyta jam priduoti reikšmės ir svarbos. Kad šiandien kiekvieno lietuvių širdį, jausmus ir mintį labiausia apeina Lietuvos likimas ir kad tojo likimo išrišime svarbiausią rolę atloš lietuvių karuomenė, kuri jau susiorganizavusi Tėvynėje gina jos rubežius, ir kad į tos karuomenės eiles ineiti esama ir čia daug praklūnių vyrų, todėl Chicagos Vyčių Apskritis rado reikalingu savo tradicijiniai-jubilėjiniam išvažiavimui aprinkti mintį — išreikšti užuojautą ir pagarbos sąjausmą Lietuvos karuomenei, ginančiai Tėvynės rubežius ir tiems vietiniams vyrams, kurie prisirengę, kaip tik bus galima, važiuoti į Lietuvą ir prisidėti prie jos karuomenės. To sąjausmo išreiškimui nutarta pagaminti tinkama rezoliucija, kurią patieks Veikiantysis Komitetas.

Išnešta pageidavimas į išvažiavimą kviesti kitų idėjinių organizacijų kuopas, katalikų draugijas ir pavienius asmenis. Kvies kuopos ir jos su užkviečiamais rupinsis.

Išvažiavime nutarta vartoti vienodas lietuvių vėliavas ir tautines spalvas vėliausio ir Lietuvos valdžios užgirdo sutvarkymo.

Apskričio choro reikale Veikiančios Komisijos nariai praneša sudarytą nuomonę. Apskričio choras su Apskričio Centru suvienyta veikime, bet išdas ir valdyba palikta, kaip buvę. Iš Apskričio choro, sulgy konstitucijos, ineis Veikiančion Komisijon vienas atstovas, kuris atstovaus visus jo reikalus.

Pirmininkas pranešė apie telegramą, siųstą Lietuvos valdžiai per prezidentą Antaną Smetoną su išreiškimu linkėjimų, užuojautos jos sunkiame darbe ir ištikimybės jausmų. Telegramą francuzų kalboje sustatė gerb. prof. kun. Pr. Bučys. Kaštavo ji apie 35 dolerius.

p. J. Balsis daro pranešimą apie Apskričio Dramatiškojo Skyriaus ateities veikimą. Dramatiškojo Skyriaus repertuare yra išrinkta milžiniškas didelio rašytojo — Viduno — veikalas — "Šventoji Ugnis." Užimtų apie tris vakarus perstatymui. Rengties reiktų imties koankščiausia. Susirinkimas užgyrė p. Balsio pranešimą ir kalba apie Dramatiškojo Skyriaus reikalus. Nutarta Dr. Skyrių pilnai organizuoti. Tą darbą atlikti išrinkta trijų asmenų komisija: J. Balsis, p-lė O. Janušauskaitė ir J. Vilimas. Į Veikiančiąją Komisiją nuo Dramatiškojo Skyriaus laikinai išrinkta J. Balsis.

Sis-tas kalbama apie lietuvių karuomenės reikalus. Liberalai savo Seime rišo tąjį klausimą. Visa, ką padarė, tai išrinko trijų asmenų komisiją tuo reikalu rūpintis. Būtų nerimta sekti šen-ten susidariusias komisijas, todėl nutarta sekti vien Tarybų ir Pildomojo Komiteto žingsnius ir su jais rimtai skaityties. Karuomenei medžiagą vis ruošti, renkant vardus pasižadančių buti kareiviais.

Iš Lietuvos Amerikon atvyksta Valdžios nuskirta karinė komisija. Pasiekus jai Chicagą vertėtų ją tinkamai priimti. Susirinkimas pritaria tarties su kitomis tos misijos idėjoms užjaučiančiomis organizacijoms, draugijoms ir kitokiomis grupėmis, o susitarus, bendrai, tąją misiją tinkamai priimti.

Išklausius įvairių pranešimų, susirinkimas baigiamal malda, paskui dainuojama tautos ir Vyčių himnai.

Delegatų buvo 40.

Sekantis Apskričio susirinkimas bus šeštadienį, liepos 19-tą dieną, šv. Antano par. svet., Cicero, Ill.

Delegatas.

SPRING VALLEY, ILL.

L. Vyčių 28 kp. birželio 8 d. turėjo išvažiavimą į Bailey Falls. O vakare tą pačią dieną pastangomis Spring Vallės Vyčių buvo įrengtas vakaras Oglesby, Ill. Programos buvo ilgas ir gana įvairus. St. Evanauskas, prieš pradedant programą, pasakė trumpą inžanginę prakalbėlę, toliau sekė Vyčių himnas, kurį išpildė Vyčiai. Pirmutinė iš eilės deklamavo M. Kelpšaitė "Svečių pasveikinimas." Po deklamacijos buvo komedija — "Girtuoklė su Blaivininku." Išpildė Izabelė Laziuskaitė ir St. Evanauskas. Sekė daina — "Kaip-gi gražus, gražus žolynų darželis;" atliko Vyčiai. Po to buvo atlošta trumpas veikalėlis — "Katra neišmanė," kurį išpildė Izabelė Laziuskaitė, Ona Juodsnukaitė, M. Kelpšaitė ir V. Evanauskaitė. Pertraukoje dainuota "Kur banguoja Nemunėlis." Po to sekė komedija — "Šliubas su viržu;" atliko B. Vilšūnaitė, M. Vasiliauskaitė ir Vladas Jomantas. Toliau daina "Ant Marių krantelio," kurią išpildė M. Gregalaitė ir Ed. Slivinskas. Po to veikalėlis "Dabar Suprantu;" atliko P. Gregalaitė ir O. Juodsnukaitė. Po to sekė šokis — "Klumpakopis;" atliko M. Gregalaitė, B. Vilšūnaitė, M. Vasiliauskaitė ir A. Milašauskaitė. Po to daina — "Aš pasėjau vieną pupą;" išpildė P. Evanauskas, P. Gregalaitė, Kazys Rinkuš, O. Petkaitė ir St. Evanauskas. Užbaigiant deklamavo eiles M. Kelpšaitė. Sekė Lietuvos himnas, kurį atliko Vyčių choras, vadovaujant P. Gregalaitei. Ištikro, nors dar jaunutė L. Vyčių 28-ta kuopa, bet energingai darbuojasi kaip dėl Bažnyčios, taip ir dėl visuomenės labo. Bravo, jaunimui! Darbuokis, kiek kam galima, tas darbas ištikro naudingas mūsų išėrvijoje.

Oglesbiečiai labai dėkavoja Spring Valleys Vyčiams už surengimą tokio įvairaus vakaro, kokio Oglesbyje dar nebuvo.

Vyčių Korespondentas.

LAWRENCE, MASS.

Vyčių N. A. Aps. Ivažiavimas.

Nuo-pat geg. 4 d., kada Vyčių N. A. Apskr. nutarė turėti Lawrence savo metinę gegužinę, prie jos smarkiai ruošiamasi. Tas milžiniškas išvažiavimas bus liepos 4-tą dieną, Lawrence, Mass. Vietinė Vyčių kuopa labiausiai darbuojasi ruošime to nepaprasto išva-

žiavimo. Ji užkvietė tukstančius svečių, aprinko vietą, garsina išvažiavimą, rengia dienos programus ir t. t.

Šis Vyčių Apskr. išvažiavimas bus nepaprastu. Įžymių svečių yra netik užkvietusių, bet ir pasižadėjusių. Bus apielinkės Vyčiai, veikėjai, kunigai, lošėjai ir visokie pasižymėję žmonės; bus Worcesterio, Bostono, Montello, Lawrence, Cambridge, Norwood, Lowell ir Haverville parapijiniai chorai. Bus gerbiamas adv. Mastauskas, ponas Česnulis. Gal bus ir pono Pakšto partija iš Tėvynės atvykusi. Žodžiu, prie išvažiavimo bus lyg koks seimelis, kur rezulucijos Tėvynės gelbėjimo reikale bus apkalbėtos ir išneštos.

Tatgi visi į Naujos A. L. Vyčių didžiausią pramogą!

Išvažiavimo pelnas eis įgijimui Vyčiams nuosavą spaustuve.

Presos Komisija.

PHILADELPHIA, PA.

Birželio 3 d. L. Vyčių 3-čia kuopa laikė pusmetinį susirinkimą.

Išrinkta nauja valdyba: pirmin. — St. Klapauskas, vice-pirm. — J. Butkaitė, prot. raštin. — M. Butkaitė, fin. raštin. — M. Buzaičiūtė, maršalka — P. Utkus, korespondentas — A. Grigaitis; du knygų peržiūrėtoju: O. Unguraitė ir V. Serbentas.

Susirinkimus nutarta laikyti du kartu į mėnesį — kas pirmą ir trečią mėnesio utarninką. Ketvergų vakarais bus šokiai ir žaidimai šv. Kazimiero par. svet.

Šį susirinkimą prisirašė trys nauji nariai: J. Poška, A. Šilinskas ir Pr. Paldūnas. 3-ji kuopa dabar ima augti nariais, auga ir darbai, nes ingauna tvirtų spėkų.

Korespondentas.

DETROIT, MICH.

Birželio 5 d. L. Vyčių 79 kp. buvo susirinkimas. Apsilankė ir gerb. kleb. kun. Kemėšis. Pranešė, kad ką tik parvažiavęs iš Washingtono, kur buvo išvažiavęs su tautos reikalais. Pranešė apie Vilniaus gelbėjimą. Aukojo pats \$100 ir ragino kitus prisidėti. Tai vice-pirm. pažadėjo \$25.00. Paskui Vyčių kuopa, nors neturtinga, bet visi vienbaltai nutarė aukauti \$25.00.

Birželio 6 dieną buvo Vyčių choro susirinkimas. Pirmininku, vieton atsisakiusiojo, išrinkta p. Stankevičius, pagalbin. — S. Cibulskis, tvarkos vedėju —

A. Sacikas.

Buvo apsilankęs kun. F. Kemėšis ir prisirašė prie choro.

Dabar choro susirinkimai bus kas pirmą mėnesio penktadienį.

Vytis.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių Chicagos Apskričio piknikas.

Birželio 8-tą dieną L. Vyčių Chicagos Apskričio National darže įrengtas piknikas nusisekė. Sutraukė skaitlingą publiką ir ją visais žvilgsniais patenkino. Kas turėjo noro — pasišoko, kas išalko — pasimaityno uolių ir patyrusių šeimininkų vedamoje restauracijoje; kas ištroško — atsigavino blaiviam bufete, kur patarnavimas buvo nuoširdus ir gyvas.

Šalip įvairių kuno tenkinimų buvo tenkinama ir siela. Vyčių Apskričio choras, vedant p. A. Pociui, dainavo keletą taūčių dainų: "Ant tėvelio dvaro," "Kur bėga Šešupė," "Piauti linksma;" ant galo tautos ir Amerikos himnai. Kai-kurios dainos prisiėjo

atkartoti. Jos gražiai skambėjo tyrame ore. Jų klausės visa publika, plačiai apstojusi ratu; jų atbalsin prabilo artimi ir tolimi krumai, miškai, kalnai, pakalnės. It Lietuvoje, čia plaukė-plastėjo lietuviu daina, pagaudama žmonių ir gamtos sielą.

Iš pikniko, sulyg komisijos pranešimo, liks apie 130 dolerių pelno. Pirmoji padėka priguli rengimo komisijai, kuri indėjo daug triūso ir pasišventimo, ir visiems darbininkams.

M.

WAUKEGAN, ILL.

L. Vyčių 47-ta kuopa laikė savaitinį susirinkimą birželio 4-tą dieną. Į susirinkimą atsilankė nemažas burelis narių. Viskas ėjo pasekmūngai. Vyčiuose yra noro ir energijos krutėti ir veikti.

Nutarta turėti balių birželio 15-tą d. Visas įrengimo darbas pavesta valdybai.

Pabaigoje šio mėnesio nutarta surengti gegužinę išvažiavimą. Waukeganiečiai turi labai patogių vietų išvažiavimams.

Augštuolėlis.

DID. L. KUN. GEDIMINAS.

NAUJOS PASPORTŲ REGULIACIJOS

(Released by the Foreign Language Governmental Information Service).

Valstijos Departamento Pasportų Biuras leidžia paskelbti naujas reguliacijas link pasportų išvažiuojant iš Suv. Valstijų.

1. Piliečiai ir pavaldiniai neutralių ir talkininkų šalių (t. y. šalių, kurioms kariavo prieš Vokietiją ir jos talkininkus) gali gauti pasportus išvažiuoti iš šios šalies.

2. Reikalauti galima žodžiu, vietoje pirmiau buvusio įsakymo reikalauti raštu.

3. Reikalaujant nėra būtina reikalinga pridėti fotografijas, kaip pirma kad buvo reikalaujama.

4. Piliečiai ir pavaldiniai Vokietijos, Austro-Vengrijos, Turkijos, Bulgarijos, ir Rusijos gali gauti pasportus tik taip kaip ir pirmiau, t. y. reikalaujant raštu.

5. Asmens atkeliavusieji į Suv. Valstijas sutinkamai užvizuotais pasportais, gali išvažiuoti kuomet tik nori be specialio leidimo per šešius mėnesius nuo užvizavimo laiko. (Pirmiau buvo leidžiama tik trisdešimtis dienų).

Taip-pat pranešama, kad dabar nepatariama keliauti į Europą ir iš Europos delto, kad truksta maisto ir kad keliavimo sąlygos tebėra dar ne-normališkos. Raginama tik tiems reikalauti pasportų, kuriems būtina reikia iš šios šalies išvažiuoti.

KAREIVIŲ GIMINĖMS SVARBU.

(Released by the Foreign Language Governmental Information Service).

Laikraštis "Carry On," leidžiamas iš Suvienytų Valstijų Armijos Generalo Chirurgo ofiso, siulosi atsakyti

všsus užklausimus link pražuvusių armijoje vyrų. Oficialis pranešimas tarp ko kito sako:

"Jei "Carry On" gali jums palengvinti rūpesnius padedant suieškoti kur randasi jūsų pražuvusis kareivis, atsiųsk mums savo paieškojimą. Jis bus pasiūstas į visus ligonbučių laikraščius ir juose atspausdintas. Gal buti, kad tulas ligonbutyje esantis kareivis atsimena jūsų ieškomąjį ir suteiks apie jį žinių."

Adresas "Carry On Magazine," Office of Surgeon, U. S. Army, Washington, D. C.

Liberalų Seimas didelius dalykus atliko. Parašė rezoliucijų, išrinko trijų žmonių komisiją lietuvių karuomenei organizuoti.

Bet tiek padaro ir šiaip draugijos ir atskirų žmonių grupės. O visgi kai-kas, tais darbais didžiuojasi.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

Dvasiškas vad.: kun. K. J. Urbonas,

301 State St., Du Bois, Pa.

Pirmin.: A. Aleksis (Aleksandravičius),

180½ Cardoni Ave., Detroit, Mich.

Vice-Pirmin.: A. E. Petrauskaitė,

4 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Raštin.: V. Rukštalis,

151 Garfield Ave., Valparaiso, Ind.

Iždininkas: P. Baltutis,

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždo globėjai:

J. Vilimas, 3934 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

S. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Literatiškoji komisija:

Dr. J. J. Bielskis, 703 Fifteenth St., N. W.

Washington, D. C.

Pr. Juras, Kenrick Seminary, Webster Grove,

Mo.

L. Šimutis, 456 Grand St., Brooklyn, N. Y.

J. Navickas, Catholic University Apostolic M.

House, Washington, D. C.

V. Greičius, 8315 Bellevue Ave.

Cleveland, Ohio.

Turinys "Vyčio" No. 6 | 63.

I. Seimas. A. J. Aleksis, L. V. C. pirm.	1 pusl.
II. L. Vyčių 7-sis Seimas. Redakcija.	2 "
III. Priimkime juos nuoširdžiai. Matas.	3 "
IV. Karo daina. Ž.	4 "
V. Ko lenkų karuomenė atėjo Lietuvon. Vaišgantas.	5 "
VI. Liberalų Seimas. Matas.	6 "
VII. 'Gaidukai gieda.' Redakcija.	8 "
VIII. Dziedukas (gaidos). Komp. A. Pocius.	9 "
IX. Katalikiškas jaunimo veikimas Lietuvoje. L. Bistras.	10 "
X. Laukiant pargrįžtant (Eilės). Antanas.	11 "
XI. Lietuvos intekmė į Chopino muziką. A. E. Ašerutis.	12 "
XII. Gėlės. Naras.	14 "
XIII. Žiburėlis (Eilės). Antanas.	14 "
XIV. Vasaros naktis. Jurgis Kirka.	15 "
XV. Lietuvoje paskelbta mobilizacija. A. L. Taryba.	17 "
XVI. Į liepelę (Eilės). Antanas.	17 "
XVII. Karininkų skyrius: kamandos žodynėlis. J. Bielskis.	18 "
XVIII. Iš Centro Raštinės. V. Rukštalis, C. R.	22 "
XIX. L. V. Pask. ir St. Bėndr. metinė atskaita. P. Baltutis.	24 "
XX. L. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskr. Susiv. protokolas. Apskr. Vald.	24 "
XXI. L. V. N. An. 7-jo Susiv. protokolas. Apskr. Valdyba.	26 "
XXII. Ch. ir ap. L. R. K. chorų Susiv. susirin. protokolas. Susir. Valdyba.	27 "
XXIII. L. Vyčių Ch. Apskr. Veik. Kom. įstatai.	27 "
XXIV. Kas jaunimo veikama (korespondencijos):	
1. Chicago, Ill.; 2. Spring Valley, Ill.; 3. Lawrence, Mass.; 4. Phila- delphia. Pa.; 5. Detroit, Mich.; 6. Chicago, Ill.; 7. Waukegan, Ill.	29 "
XXV. Naujos pasportų reguliacijos (valdžios paaiškinimas).	30 "
XXVI. Kareivių giminėms svarbu (valdžios paaiškinimas).	30 "
XXVII. L. V. Centro Valdybos adresai.	30 "

Paveikslai: 1. Utenėlės upė; 2. Ona Šimuliuniutė; 3. D. L. K. Gediminas.

"VYTIS,"